

ROMÂNIA
JUDEȚUL VRANCEA
CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI ADJUD

HOTĂRÂREA nr. 49
Din 31 martie 2015

Privind aprobarea amenajamentului pastoral pentru pășunile din municipiul Adjud

Consiliul local al municipiului Adjud întrunit în ședință extraordinară:

- Analizând Expunerea de motive a proiectului de hotărâre ce a fost inițiat de primarul municipiului Adjud și Raportul de specialitate;
- Conform prevederilor art. 6 alin. 1 și alin. 2 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 8 și art. 9 din Hotărârea de Guvern nr. 1064/2013 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991
- În baza art. 36 alin. 2 lit.c, alin. 5 lit.c, art. 45 alin. 2 lit. e, art. 47, art.117 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001-republicată, cu modificările și completările ulterioare

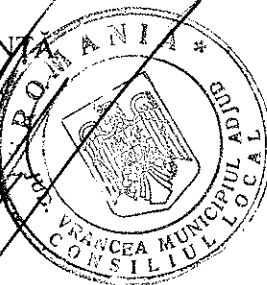
HOTĂRĂȘTE:

Art. 1 – Se aprobă amenajamentul pastoral pentru pășunile municipiului Adjud conform Anexei ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2 – Pentru a se pune în aplicare amenajamentul pastoral și pentru a se monitoriza pășunile municipiului Adjud se împuternicește Biroul – Registrul agricol din cadrul aparatului de specialitate al municipiului Adjud.

Art. 3 – Serviciul administrație publică locală va comunica Instituției Prefectului Vrancea și tuturor persoanelor și instituțiilor interesate prezenta hotărâre.

PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ
Consilier,
Nica George Claudiu

CONTRASEMNEAZĂ,
Secretar,
Sibișan Andra Genoveva

AMENAJAMENT PASTORAL PENTRU PAJIȘTILE DIN MUNICIPIUL ADJUD

CUPRINS

Introducere

CAPITOLUL I Actele de proprietate —municipiul Adjud.

CAPITOLUL II Suprafața pajiștii și a porțiunilor din care se compune pajiștea. Vecinătăți.

CAPITOLUL III Descrierea situației geografice și topografice a pajiștilor din Municipiul Adjud.

CAPITOLUL IV Descrierea solului pe care sunt amplasate pajiștile din Municipiul Adjud.

CAPITOLUL V Descrierea florei pajiștilor din municipiul Adjud.

CAPITOLUL VI Situația părților de pajiște care sunt oprite de la pășunat.

CAPITOLUL VII Perioada de pășunat.

CAPITOLUL VIII Capacitatea de pășunat și încărcătura optimă.

CAPITOLUL IX Căile de acces.

CAPITOLUL X Sursele și locurile de adăpat

CAPITOLUL XI Locurile de adăpost pentru animale și oameni

CAPITOLUL XII Împărțirea pajiștii pe unități de exploatare și tarlale pentru diferite specii

CAPITOLUL XIII Lucrările pentru întreținerea și creșterea fertilității solului

CAPITOLUL XIV Lucrări de îmbunătățire anuală și pe termen lung

CAPITOLUL XV Lucrări tehnice și instalații

CAPITOLUL XVI Calendarul lucrărilor pe pajiște, în acord cu legislația în vigoare

CAPITOLUL XVII Regulamentul de utilizare și gestionare al pajiștilor

Anchete pastorale

INTRODUCERE

Reglementarea organizării, administrării și exploatării pajiștilor permanente

Modalitatea de administrare a pajiștilor aparținătoare unei localități, reprezintă felul în care se asigură managementul unei pajiști, respectiv organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente (conform Ordonanței de urgență a Guvernului - OUG nr. 34/2013).

Toate problemele și rezolvările acestora vor trebui să fie introduse în „planurile de amenajamente pastorale” ale pajiștilor permanente, precum și prin respectarea de către autoritățile administrației publice locale a obligațiilor prevăzute de lege în acest domeniu:

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului - OUG nr. 34/2013 (act publicat în monitorul oficial nr. 267 din 13 mai 2013) privind - organizarea, administrarea exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991.

ORDIN nr. 544 din 21 iunie 2013, privind - metodologia de calcul a încărcăturii optime de animale pe hectar de pajiște, emis de MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE (act publicat în monitorul oficial nr. 386 din 28 iunie 2013).

HOTĂRÂRE nr. 1.064, din 11 decembrie 2013, privind Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, document emis de Guvernul României (act publicat în monitorul oficial nr. 833 din 24 decembrie 2013).

1. Instrumentele de management al pajiștilor

În vederea asigurării unui management corespunzător a unei pajiști permanente, trebuie să fie utilizate atât instrumente tehnice și juridice de specialitate, cât și instrumente de ordin financiar fără de care nu ar fi posibilă materializarea măsurilor tehnice și juridice.

Instrumente tehnice și juridice

Conform HG 1064 11/12/2013, Art. 4, administrarea pajiștilor aflate în domeniul public și/sau privat al comunelor, orașelor, municipiilor și al municipiului București se face de către consiliile locale, cu respectarea prevederilor legate în vigoare.

În administrarea pajiștilor unei comune, localități principalul instrument utilizat este planul de management, respectiv modul de gestionare a pajiștilor ce se stabilește prin amenajamente pastorale și regulamentul, ce îndeplinește un dublu rol, fiind atât un instrument juridic (solicitat și prevăzut de lege), cât și un instrument tehnic (necesită implicarea specialiștilor în cercetare din diferite domenii și elaborarea unor seturi de măsuri tehnice care să conducă la păstrarea compoziției floristice, a ratei de creștere a plantelor și de randament al pajiștilor, pentru a asigura cerințele nutriționale ale animalelor (OUG nr. 34/2013, OR. nr. 544 din 21/06/2013, HG 1064 din 11/12/2013).

În Hotărârea de Guvern - HG 1064 11/12/2013, la Art. 8 (1), se specifică faptul că modul de gestionare a pajiștilor se stabilește prin amenajamente pastorale, în condițiile legii.

Întocmirea amenajamentelor pastorale trebuie să respecte HOTĂRÂREA nr. 1064, din 11 decembrie 2013, privind Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, document emis de Guvernul României (act publicat în monitorul oficial nr. 833 din 24 decembrie 2013).

Modul de implementare a amenajamentului pastoral se stabilește prin contractul de concesiune sau închiriere, conform prevederilor legale în vigoare (HG 1064 11/12/2013, la Art. 8 (5). În Hotărârea de Guvern - HG 1064 11/12/2013, la Art. 12 și 13, se prevăd următoarele: ART. 12: Responsabilitatea pentru respectarea bunelor condiții agricole și de mediu revine exclusiv utilizatorilor.

Amenajamentul pastoral și regulamentul de utilizare al pajiștilor

„Amenajamentul pastoral” reprezintă „documentația care cuprinde măsurile tehnice, organizatorice și economice necesare ameliorării și exploatării pajiștilor”, în conformitate cu obiectivele de management al pajiștilor prevăzute în „Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991”, (art.1, lit. a. din HG nr.1064 11/12/2013).

Măsurile prevăzute în „amenajamentul pastoral” se elaborează astfel încât să țină cont de exigentele economice, sociale și culturale, precum și de particularitățile regionale și locale ale zonei.

Conform HG nr.1064 11/12/2013, art. 9, alin(1), amenajamentul pastoral cuprinde:

- a) actele care stau la baza dreptului de proprietate, inclusiv schița pajiștii sau planul cadastral;
- b) determinarea suprafeței pajiștii sau a porțiunilor din care se compune pajiștea, cu prezentarea denumirii, suprafeței, vecinătăților și a hotarelor;
- c) descrierea situației geografice și topografice a pajiștii sau a diferitelor unități în cazul în care pajiștea se compune din mai multe porțiuni;
- d) descrierea solului pajiștii;
- e) descrierea florei pajiștii;
- f) calitatea pajiștii;
- g) determinarea părților de pajiște care sunt oprite de la pășunat;
- h) perioada de pășunat;
- și) capacitatea de pășunat și încărcătura optimă;
- j) stabilirea cailor de acces;
- k) stabilirea surselor și a locurilor de adăpat;
- l) locurile de adăpost pentru animale și oameni;

- m) împărțirea pajiștii pe unități de exploatare și tarlale pentru diferite specii;
- n) lucrările care se execută în fiecare an pentru întreținerea și creșterea fertilității solului;
- o) lucrările de îmbunătățire anuală și pe termen lung;
- p) lucrările tehnice și instalațiile care se utilizează, cu indicarea locului de amplasare.

Utilizatorul pajiștii — „crescător de animale persoană fizică având animale înscrise în Registrul National al exploatațiilor (RNE)/crescător de animale orice tip de persoană juridică de drept public sau de drept privat, constituită conform prevederilor Codului civil, având animale proprii sau ale membrilor înscrise în RNE, care desfășoară activități agricole specifice categoriei de folosință a pajiști conform clasificării statistice a activităților economice în Comunitatea Europeană pentru producția vegetală și animală" (art.1 lit. c. din HG nr. 1064 11/12/2013).

Regulamentul de utilizare și gestionare al pajiștilor, este inclus în „amenajamentul pastoral", iar „autoritatea contractantă are obligația de a include în cadrul documentației de concesiune sau închiriere a pajiștilor amenajamentele pastorale și condiții speciale de îndeplinire a contractului, cu respectarea prevederilor legate în vigoare" (art.6 alin.(2) din HG nr. 1064 11/12/2013).

Regulamentele de utilizare și gestionare al pajiștilor, trebuie să fie clare, concise și să folosească un limbaj accesibil. În elaborarea rapoartelor de monitorizare a pajiștilor se va ține cont de faptul că acestea vor reprezenta argumentele științifice pe baza cărora, factorii de decizie, vor lua deciziile adecvate privind măsurile de management necesare pentru gestionarea pajiștilor.

CAPITOLUL ȘI ACTELE DE PROPRIETATE

Pajiștile situate pe teritoriul administrativ al MUNICIPIULUI ADJUD se afla în proprietate municipiului ADJUD și în administrarea Consiliului Local. Situația detaliată a pajiștilor (număr tarla, categoria de folosință, numărul cadastral, suprafața în ha și teritoriu administrativ) este prezentată în ANEXA 1

CAPITOLUL ÎI SUPRAFAȚA PAJIȘTII ȘI A PORȚIUNILOR DIN CARE SE COMPUNE PAJIȘTEA. VECINĂTAȚI

Planurile ce au stat la baza lucrărilor de identificare și determinare din punct de vedere topografic a pajiștilor sunt planuri aerofotogrammetrice la scara 1: 5 000 și 1:10 000, foi volante, planuri și hărți topografice și cadastrale existente la Primăria localității ADJUD.

Dintre factorii topografici, în studiul de monitorizare a unităților amenajistice de pajiști vor fi înregistrate următoarele componente:

- a) coordonatele geografice (Latitudine/Longitudine);
- b) forma de relief - componenta a factorilor topografici se va înregistra pe baza următoarei scări:

- 1 - vale;
- 2 - versant;
- 3 - creasta;
- 4 - platou.

c) poziția pe pantă a pajiștilor, a cărei înregistrare se va face utilizând următoarea scară:

- 1 - baza pantei;
- 2 - treimea inferioară a pantei;
- 3 - treimea mijlocie a pantei;
- 4 - treimea superioară a pantei;
- 5 - vârful pantei.

d) forma pantei influențează regimul climatic, în principal prin modificarea regimului termic și hidric. Pentru cuantificarea acesteia s-au utilizat scări și pe 5 forme de relief și anume:

- 1 - concavă;

- 2 - concav-dreaptă;
- 3 - dreaptă;
- 4 - convexă;
- 5 - convex-dreaptă.

e) panta sau inclinarea;

f) altitudinea;

g) expoziția (exprimată în % sau grade).

Amplasarea pajiștilor, împreună cu vecinătățile acestora se regăsește în planșele anexate pentru fiecare localitate în parte și sunt descrise în subcapitolele de mai jos.

2.1. LOCALITATEA ADJUD

2.2. LOCALITATEA ADJUDU VECHI

2.3. LOCALITATEA BOSCANI

2.4. LOCALITATEA ȘIȘCANI

CAPITOLUL III

DESCRIEREA SITUAȚIEI GEOGRAFICE ȘI TOPOGRAFICE A PAJIȘTH

Așezarea geografică

MUNICIPIUL ADJUD este situat în sudul județului Bacău, la hotarul cu Județele Covasna, Buzău, Brăila, Galați. Localitatea este situată la 48 kilometri de municipiul Focșani care este reședința de județ.

Localitatea Adjud este așezată în zona de câmpie, cu vedere spre dealuri și râul Troțuș.

Localitatea Adjudul Vechi este așezată în zona de câmpie cu vedere la râul Siret.

Localitatea Burcioaia este așezată în zona de câmpie cu vedere la râul Siret și spre dealuri.

Localitatea Șișcani este așezată în zona de câmpie cu vedere la râul Siret.

Relieful

Amplasat în marea unitate fizico-geografică reprezentată de lunca Siretului și lunca Troțușului.

Lunca Troțușului, care prezintă aspectul caracteristic stadiului de maturitate a văii Troțușului în zona cursului său mijlociu, este străbătută pe întinsul ei de numeroase meandre cu frecvente difluențe, belciuge și privaluri ce servesc drept cale de scurgere către râu a apelor, în perioadele cu precipitații abundente.

Aspectul ușor ondulat, în special în vecinătatea imediată a Troțușului, se datorează prezenței grindurilor slab estompate și a microdepresiunilor ușor săpate în nivelul de bază al luncii. Acestei formațiuni i se adaugă și luncile pâraielor ce coboară de pe dealurile din vecinătate.

Pânza freatică este situată la 5-8 m în zona Luncii Troțușului și între 10-14 m în zona luncii Siretului.

Clima

Din punct de vedere climatic, municipiul Adjud se încadrează în climatul temperat continental moderat, cu influențe din nordul continentului, caracterizat prin ierni blânde și veri calde. Influențele nordice se fac simțite prin vânturi uscate, cu intensificări primăvara și toamna.

Din analiza regimului temperaturii aerului la Stația Meteorologică Adjud s-a constatat că temperatura medie anuală este de 10,6 grade C, iar valorile medii multianuale ale precipitațiilor se situează între 605,5 mm și 725,9 mm.

Primele zile cu îngheț apar, în general, în ultima decadă a lunii octombrie sau în prima decadă a lunii noiembrie, iar ultimele zile de îngheț se semnalează în decada a doua a lunii aprilie, foarte rar mai târziu.

Ținând cont de aceste caracteristici ale climei zonale - durata de pășunat, este de cca. 194 zile de la ultima decadă a lunii aprilie (20 aprilie) până în ultima decadă a lunii octombrie (31 octombrie).

Vegetația

Vegetația specifică este cea a zonei de șes și lunca *Prunus spinosa* (porumbar). Pe văile largi, cu apa freatică mai aproape de suprafață, se întâlnesc pâlcuri de *Salix alba* și *S. fragilis* (salcete), *Populus alba* și *P. nigra* (plop alb și negru), *P. italica* (plop piramidal), *Alnus glutinosa*, *Clematis vitalba* (curpen), *Rosa canina* (măceș), iar pe ravenele consolidate se dezvoltă specii ca *Robinia pseudoacacia* (salcâm), *Pirus piraster* (păr pădureț), *Vitis sylvestris* (vita sălbatică), Pomii fructiferi cultivați cu precădere sunt prunul, mărul, vișinul, cireșul, piersicul, caisul, nucul, gutuiul.

Pajiștile naturale sunt variate din punct de vedere floristic, dominante fiind grupările mezofile și mezoxerofile, iar în zonele cu apa freatică mai apropiată de suprafață impunându-se grupările mezofile și hidrofile. Pajiștile sunt constituite din specii precum *Lolium perenne* (raigras), *Festuca valesiaca* (paiuș), *Agrostis tenuis*, *Dactylis glomerata* (golomat), *Alopecurus pratensis*, *Lotus corniculatus* și *L. tenuis*, , *Medicago lupulina* (trifoi mărunț).

CAPITOLUL IV DESCRIEREA SOLULUI PAJIȘTI

Localizarea și definirea în spațiu terestru a fiecărei suprafețe de pajiști analizate, a solurilor pe care vegetează, joacă un rol însemnat în determinarea condițiilor ecologice pentru creșterea plantelor din pajiști.

Solul, ca element al agroecosistemelor de pajiște, poate favoriza productivitatea acestora, printr-o seamă de însușiri specifice, precum: cantitatea, calitatea și echilibrul elementelor nutritive pe care le pune la dispoziția plantelor, volumul edafic util, textura, porozitatea, permeabilitatea, regimul aerohidric și termic, compoziția mineralogică, reacția și saturația în baze etc. Intervenția omului, prin utilizarea cuceririlor științei și tehnicii la cerințele practice ale solului, prin folosirea unei agrotehnici moderne și apelând la amenajări de îmbunătățiri funciare (acolo unde este necesar), dar mai ales aplicarea corectă și la timp a îngrășămintelor chimice și organice, contribuie la îmbunătățirea și menținerea la un nivel mult mai ridicat al fertilității naturale a solului.

Prelucrarea datelor și informațiilor de teren și laborator, în vederea elaborării Studiului pedologic și agrochimic, se întocmește potrivit reglementărilor prevăzute M.E.S.P./1987 (vol. I, partea a III - a) și cuprinde memoriu pedologic ce însoțește completează harta de soluri și terenuri, hărțile interpretative și tabelele din studiu.

Memoriu pedologic descrie condițiile fizico-geografice din teritoriul studiat, solurile și aspectele de ordin practic legate de utilizarea resurselor de sol - teren. Bonitarea terenurilor este operațiunea complexă de cunoaștere aprofundată a performanțelor unui teren. Condițiile de creștere și de rodire a plantelor, gradul de favorabilitate a acestor condiții pentru fiecare folosință și cultură sunt interpretate prin intermediul unor indici tehnici permițând cuantificarea acestora prin note de bonitare.

Obiectul bonității îl constituie unitățile de teritoriu ecologic omogene (TEO) identificate și delimitate pe hărți. În urma bonității fiecare teritoriu ecologic omogen (41) este evaluat în note (puncte) de bonitare, permițând astfel clasificarea terenurilor agricole în clase de favorabilitate, respectiv de calitate și exprimarea producției potențiale pentru condițiile naturale și sau potentate.

Pentru terenurile agricole bonitarea are ca obiectiv stabilirea notelor și claselor de favorabilitate pentru diferite culturi și a claselor de calitate a terenurilor pentru folosințe agricole: arabil, vii, livezi, pășuni și fânețe.

Bonitarea naturală se efectuează pe baza unor parametri biofizici sintetici, convertiți în indicatori de caracterizare ecologică a terenurilor și a solurilor, sau indicatori ecopedologici (M.E.S.P./1987 (vol. III.). Bonitarea terenurilor agricole se efectuează în conformitate cu reglementările prevăzute M.E.S.P./1987 (vol. II, capitolul III, pag. 30-54).

Nota de bonitare naturală se exprimă în puncte de la 1 la 100 și se stabilește pentru teritoriul cartat pe unități de teritoriu omogene (TEO) pentru categoria de folosință existentă în momentul cartării.

Pentru categoria de folosință arabil, nota de bonitare naturală reprezintă media aritmetică a notelor de bonitare pentru 8 culturi cu aria de răspândire cea mai mare și anume: grâu, orz, porumb, floarea soarelui, sfeclă de zahăr, cartof, soia și mazăre, fasole iar pentru livezi este media aritmetică a notelor pentru măr, păr, prun la care se adaugă, după caz, nota speciei cireș - vișin on piersic on cais. Pentru vița de vie nota de bonitare naturală reprezintă media aritmetică a celor două categorii.

Clasele de favorabilitate vor fi cele din M.E.S.P./1987 (vol. II, pag. 67) de la 1 la 10. Pentru folosințe (arabil, pășune, fânețe, pomi și livezi) se va stabili și clasa de folosință de la ha 5.

Gruparea terenurilor în 5 clase de calitate se va face după cum urmează:

- Clasa I - 81-100 de puncte de bonitare;
- Clasa a II-a — 61-80 de puncte de bonitare;
- Clasa a III-a — 41-60 de puncte de bonitare;
- Clasa a IV-a — 21-40 de puncte de bonitare;
- Clasa a V-a - 1-20 de puncte de bonitare.

Cartograma constituie o reprezentare pe o hartă (prin culori, hapri, coduri sau simboluri) a unor suprafețe ce indică răspândirea, intensitatea unor fenomene, procese, etc. În studiul solurilor se întocmesc cartograme cu valori ale stării de aprovizionare cu nutrienți, pentru anumite însușiri fizice, hidrofizice sau chimice, pentru anumite pretabilități, diferite favorabilități.

Unitatea de teren, sau pedotopul, reprezintă o porțiune de teren omogenă din punct de vedere a însușirilor solului, climei, reliefului și condițiilor hidrogeologice, conform scării cartografice. Unitatea teritorială de teren care se ia în considerare în studii de detaliu este denumită și teritoriu ecologic omogen (TEO) sau unitate elementară de teren.

Unitatea cartografică de teren sau pedotop (U.T.) — reprezentarea pe harta unei unități teritoriale de teren U.T. complex, sau a unui grup (asociații) de astfel de unități, respectiv a unui TEO sau asociații de TEO complex.

Clasa de teren se referă la calitatea terenului, exprimând sintetic potentialul de producție al terenului, ca rezultat al interacțiunii factorilor de mediu și activitatea omului.

Capacitatea generală de susținere a producției vegetale a pajiștilor este mijlocie, ca urmare a ponderii ridicate a unor tipuri de soluri cu fertilitate naturală scăzută ori afectate de umezeala în exces (eutricambosoluri, gleiosoluri, preluvosoluri, stagnosoluri, vertosoluri etc.), salinizare, alcalizare, grad ridicat de tasare.

Existența hidrisolurilor în arealul cercetat se datorează unui complex de factori naturali și antropici. Excesul de umiditate, indiferent de originea lui, imprimă procesului de solificare anumite particularități. O importanță deosebită o au procesele de oxido-reducere, îndeosebi a oxizilor de fier și mangan, fapt ce conferă matricei un colorit pestriț sau, în cazuri de exces permanent, îi schimbă complet aspectul cromatic.

Gleiosolurile apar în părțile joase ale luncilor, la contactul cu prima terasă sau la contactul dintre conurile de dejecție care parazitează lunca și grindurile longitudinale. Condiția esențială în formarea acestor soluri este cea de apă freatică, aflată la o adâncime care nu depășește 1,5 m, caz în care se realizează un exces permanent de apă.

Caracteristicile fizice și hidrofizice variază în limite largi, în funcție de alcătuirea granulometrică a profilului de sol dar, în general, sunt mai puțin favorabile decât în cazul solurilor zonale cu texturi similare.

Solurile sunt moderat asigurate cu humus și azot total în orizontul superior, după care acesta scade rapid, în profunzime. Rezerva de humus este mijlocie (120-180 t/ha), mai mare la subtipurile molice și mai redusă la cele cambice.

Prin gruparea unităților de teren (U.T.), pajiștile aparținătoare municipiului Adjud în zona studiată predomină următoarele tipuri de soluri:

1. Preluvosol;
2. Luvosol;
3. Planosoluri;
4. Eutricambosol;

5. Gleiosol și Stagnosol;
6. Vertosol;
7. Aluviosol,;
8. Erodosol și Antrosol,;
9. Asociații de soluri: Eutricambosol, Aluviosol și Gleiosol.

Factorii limitativi care grevează asupra calității învelișului de sol în pajiști sunt dimensionați de aciditate, nivelul rezervei de humus, panta terenului, excesul de umiditate freatică și excesul de umiditate stagnantă provenită din precipitații abundente. Ca o consecință a însușirilor chimice și fizice, activitatea biologică din sol este extrem de redusă fiind limitată doar la câțiva centimetri de la suprafață.

În pajiști, în zonele afectate, solurile sunt slab aprovizionate în azot, mediocru în fosfor și abundent în potasiu. Factorul hidric e caracterizat printr-un nivel foarte variabil, dar în general apropiat de suprafață (0,5-1,5 m). Acest lucru are influență directă asupra structurii floristice din pajiștile respective deoarece acestea ocupă în general forme negative de relief unde apa stagnează la suprafața solului în perioadele cu precipitații abundente, cea mai mare parte a acestora cazând primăvara și toamna.

De o deosebită importanță pentru ameliorarea și valorificarea deplina a potențialului productiv al pajiștilor din cadrul localității Adjud sunt măsurile hidroameliorative și culturale curente, menite să asigure un regim aerohidric în sol la parametri optimi de funcționalitate.

CAPITOLUL V DESCRIEREA FLOREI PAJIȘTII

Pentru determinarea compoziției floristice au fost efectuate relevee floristice după metoda geobotanica. Prin această metodă, compoziția floristică se studiază într-o suprafață de probă pătrată. Numărul suprafețelor de probă este de 3 pentru suprafețe de până la 100 ha de pajiște și de 3-5 pentru cele de peste 100 ha.

Suprafețele de probă se aleg parcurgând pajiștea pe diagonala și se delimitează cu țăruiși porțiuni cât mai uniforme din punct de vedere floristic. Țăruișii rămân pentru întreaga perioadă de vegetație, urmărind aspectele sezoniere sau fenologice. Mărimea suprafețelor de proba este de cel puțin 100 mp.

După delimitarea suprafețelor de proba se trece la întocmirea fisei geobotanice sau a releveului notându-se:

- localitatea;
- data;
- suprafața probei cercetate;
- modul de folosire a pajiști cercetate;
- suprafața de proba;
- altitudinea;
- expoziția;
- înclinarea terenului;
- solul;
- apa freatică;
- înălțimea plantelor (cm);
- acoperirea generală (%).

După această etapă se trece la determinarea speciilor întâlnite în interiorul fiecărei suprafețe de proba și se înregistrează în fisa geobotanica pe grupe după criteriul botanico-economic și anume:

- 1. graminee
- 2. leguminoase
- 3. cyperaceae și juncaceae
- 4. plante din alte familii botanice
- 5. specii lemnoase.

Pentru mai multă exactitate se cercetează și suprafețele limitrofe, iar speciile întâlnite în fitocenoză, dar în afara suprafeței de probă, se notează la sfârșitul listei floristice. Ordinea speciilor în cadrul fiecărei grupe se va face în funcție de dominanta lor.

După înscrierea speciilor în 4e, în dreptul fiecărei specii se trec principalele caracteristici: abundența, dominanta, frecvența și fenofaza.

Abundența (A) reprezintă numărul de indivizi dintr-o specie; care se apreciază vizual în procente sau note (1-5) sau prin numărarea acestora (de obicei în suprafețe de 1 mp în 3-4 repetiții)

Dominanta (D) reprezintă gradul de acoperire a solului de masa aeriana a plantelor apreciat vizual și exprimat în procente sau note.

Dominanta se poate referi la toate plantele și în acest caz se vorbește de „acoperire generală” sau la fiecare specie în parte „acoperire specifică”.

De regula dominanta și abundența se exprimă asociat după scara lui Braun Blanquet:

- (+) specii reprezentate prin indivizi rari, cu acoperire sub 1%;
- (1) indivizi mai numeroși, dar cu o acoperire mică, de 1-5%;
- (2) indivizi abundenți, cu o acoperire de 5-25%;
- (3) indivizi abundenți, cu o acoperire de 25-50%;
- (4) indivizi abundenți, cu grad mare de acoperire de 50-75%;
- (5) indivizi foarte abundenți, cu grad de acoperire de 75-100%.

Pentru calcularea indicilor sintetici este necesar, pentru fiecare specie, să se aprecieze gradul de acoperire în procente (A%).

Frecvența reprezintă modul de răspândire a indivizilor unei specii în suprafața de probă. O specie poate fi reprezentată mai mult sau mai puțin în cadrul unui anumit areal:

- specii doar prezente,
- 1 specie prezentă în 1-20% din suprafața,
- 2 specii prezente în 21-40% din suprafața,
- 3 specii prezente în 41-60% din suprafața,
- 4 specii prezente în 61-80% din suprafața,
- 5 specii prezente în 81-100% din suprafața.

Fenofaza este faza de dezvoltare în care se afla indivizii unei specii la data la care se fac observațiile.

- Fz - plantele se afla în stadiul vegetativ,
- fl - plantele sunt înflorite,
- frt - plantele cu fruct.

O pășiște naturală bună trebuie să aibă o bună densitate și o compoziție botanică echilibrată. Densitatea este considerată bună când golurile sunt puține sau deloc, mijlocie când sunt [Ana la 20% goluri, sau slabă.

Conform compoziției sale botanice o pășiște poate fi de tipul:

- G- bogată în graminee,
- L- bogată în leguminoase,
- E- echilibrată,
- D- bogată în diverse „alte specii”.

După întocmirea 4-elor geobotanice, acestea se centralizează și apoi se grupează pe asociații și se întocmește tabelul asociației.

Calculul VP se face astfel:

$$VP = EPC (\%) \times IC / 5$$

unde:

VP - indicator valoare pastorală (0-100);

PC - participare în covorul ierbos (%) indiferent de metoda de determinare (AD, P, Cs,

G);

IC — indice de calitate furajera;

După determinarea indicatorului de valoare pastoral prin împărțirea la 5 a punctajului obținut din înmulțirea PC x IC, acesta se apreciază astfel:

- 0-5 – pajiște degradată;
- 5-15 – foarte slabă;
- 15-25 – slabă;
- 25-50 – mijlocie;
- 50-75 – bună
- 75-100 – foarte bună.

Indicele obținut pentru VP are valori de la 0 într-o pajiște fără valoare furajera, până la 100 pentru o pajiște semănată (ideală).

Următorii indici ecologici utilizați în lucrare sunt cei nominalizați de ELLEMBERG (1974) pentru Europa Centrală, cu adaptările făcute pentru flora țării noastre.

indicii de umiditate (U) se notează de la 0 la 6 și reprezintă specii de plante:

- amfitolerante 0;
- xerofite 1;
- xeromezofite 2;
- mezofite 3;
- mezohidrofite 4;
- hidrofite 5;
- ultrahidrofite 6

indicii de temperatură (T) se notează de la 0 la 5 și reprezintă specii de plante:

- amfitolerante 0;
- hehistoterme (criofile) 1;
- microterme 2;
- mezoterme 3;
- moderat termofile 4;
- termofile 5

indicii de reacție a solului (R) se notează de la 0 la 5 și reprezintă:

- plante eurioice (amfitolerante) 0;
- specii foarte acidofile 1;
- acidofile 2;
- acido-neutrofile 3;
- slab acide-neutrofile 4;
- neutro-bazifile 5;

În urma releveelor floristice întocmite, pe pajiștile din Municipiul Adjud, s-au determinat mai multe specii de plante cu grade diferite de acoperire după cum sunt prezentate în fișele sintetice de mai jos.

Graminee

1. *Poa pratensis* H Circ 5 x x 4 27
2. *Festuca valesiaca* H Eua (cont) 2 7 8 1 14
3. *Agropyron repens* G Eua 5 x x 2 9
4. *Lolium perenne* H Eua (Med) 5 5 x 5 7
5. *Alopecurus pratensis* H Eua 7 x x 4 6
6. *Festuca pratensis* H Eua 6 x x 5 5
7. *Dactylis glomerata* H Eua (Med) 5 x x 5 2

Leguminoase

8. *Trifolium fragiferum* H Eua 7 6 8 3 0.2
9. *Vicia grandiflora* Th-TH Balc-Pont-Cauc 3 7 - 3 0.2
10. *Vicia sativa* Th Adv x 5 x 3 0.1
11. *Ononis spinosa* Ch-H Eua (cont) x 6 x 0 0.1
12. *Trifolium repens* H Eua x x x 4 4
13. *Lotus corniculatus* H Eua 4 x 7 4 - 3
14. *Coronilla varia* H Euc-Med 4 5 9 0 0.1

Specii din alte familii botanice

15. *Carex praecox* G-H Eua 3 6 x 0 7
16. *Juncus inflexus* H Eua (Med) 7 5 - 7 0 4
17. *Lu.:ula campestris* H Eur (Med) 4 x 3 0 4
18. *Juncus effusus* H Cosm 7 5 x 0 5
19. *Juncus conglomeratus* H Eua 7 - 5 4 0 3
20. *Cichorium intybus* H-TH Eua 4 6 8 1 0.6
21. *Achillea millefolium* H Eua 4 x x 2 1
22. *Taraxacum officinale* H Eua 5 x x 2 0.5
23. *Symphytum officinale* H Eua 7 6 x 1 0.1
24. *Veronica chamedrys* H-Ch Eua 4 x x 0 0.1
25. *Tragopogon orientalis* TH-H Eua 4 x 7 1 0.1
26. *Salvia pratensis* H Eur (Med) 4 6 8 0 0.1
27. *Rumex crispus*. H Eua 6 5 x 0 0.1
28. *Cirsium vulgare* TH Eua 5 5 x 0 0.1
29. *Rhinanthus minor* TH Rur x x x 0 0.1
30. *Capsella bursa-pastoris* Th Cosm (Med) x x x 0 0.1
31. *Ranunculus acris* H Eua (Med) x x x 0 0.1
32. *Potentilla reptans* H Cosm 6 6 7 0 0.1
33. *Plantago media* H Eua 4 x 8 1 0.1
34. *Carduus achantoides* TH Eur (Med) 3 5 x 0 0.1
35. *Plantago lanceolata* H Eua x _ x x 2 0.2
36. *Agrimonia eupatoria* H Eua 4 6 8 0 0.1
37. *Pedicularis verticillata* H Circ (arct-alp) x 3 8 _ 0 0.1
38. *Dipsacus lacianathus* TH Eua (Cont) 5 6 7 0 0.1
39. *Gratiola officinalis* H Eua 8 7 x 0 0.1
40. *Glechoma hederecea* Ch-H Eua 6 5 x 0 0.1
41. *Galium verum* H Eua 4 5 7 0 0.1
42. *Etyngium campestre* H Pont 3 7 8 0 0.1
43. *Daucus carota* TH-H Eua (Med) 4 6 x 2 0.1

Stabilirea valorii pastorale (VP) pentru pajiștile din localitatea Adjud

GRAMINEE

- Poa pratensis* 27 4 108
Festuca valesiaca 14 1 14
Agropyron repens 9 2 18
Lolium perenne 7 5 35
Alopecurus pratensis 6 4 24
Festuca pratensis 5 5 25
Dactylis glomerata 2 5 10

LEGUMINOASE

- Trifolium fragiferum* 0.2 3 0.6
Vicia grandiflora 0.2 3 0.6
Vicia saliva 0.1 3 0.3
Ononis spinosa 0.1 0 0
Trifolium repens 4 4 16
Lotus corniculatus 3 4 12
Coronilla varia 0.1 0 0

SPECII DIN ALTE FAMILII BOTANICE

- Carex praecox* 2 0 0
Juncus inflexus 4 0 0
Lu.:ula campestris 4 0 0
Juncus effusus 5 0 0
Juncus conglomeratus 3 0 0
Cichorium intybus 0.6 1 0.6

Achillea millefolium 1 2 2
Taraxacum officinale 0.5 2 1
Symphytum officinale 0.1 1 0.1
Veronica chamethys 0.1 0 0
Tragopogon orientalis 0.1 1 0.1
Salvia pratensis 0.1 0 0
Rumex crispus. 0.1 0 0
Cirsium vulgare 0.1 0 0
Rhinanthus minor 0.1 0 0
Capsella bursa-pastoris 0.1 0 0
Ranunculus acris 0.1 0 0
Potentilla reptans 0.1 0 0
Plantago media 0.1 1 0.1
Carduus achamoides 0.1 0 0
Plantago lanceolata 0.2 2 0.4
Agrimonia eupatoria 0.1 0 0
Pedicularis verticillata 0.1 0 0
Dipsacus lacianathus 0.1 0 0
Mentha aquatica 0.1 0 0
Gratiola officinalis 0.1 0 0
Glechoma hederacea 0.1 0 0
Galium verum 0.1 0 0
Elyngium catnpestre 0.1 0 0
Daucus carota 0.1 2 0.2

TOTAL 268

Valoarea pastorală 53.6

Apreciere VP Mijlocie – bona

Trupurile de pajiște cu exces de umiditate din localitatea Adjud sunt dominate de speciile *Poa pratensis* și *Festuca valesiaca*. Cyperaceaele și Juncaceaele au o participare importantă în această pajiște, acoperirea totală cu aceste specii fiind de 18% din suprafața utilă a pajiștii. Gramineele au o acoperire totală de 70%, leguminoasele 7,7%, iar speciile din alte familii botanice reprezintă 22,3%. Excesul de umiditate determină o participare redusă a leguminoaselor în covorul vegetal, cele mai multe specii care alcătuiesc covorul vegetal fiind cele din alte familii botanice. Din analiza compoziției floristice reiese un număr ridicat de specii, respectiv 43, din care 7 de graminee, 7 de leguminoase, 5 specii de Cyperaceae Juncaceae și 24 de specii din alte familii botanice.

Valoarea pastorală calculată pentru pajiștile din localitatea Adjud este de 53,6%, ceea ce indică o valoare agronomică mijlocie spre bună a pajiștilor.

Fisa sintetică a pajiștilor din localitatea ADJUDU VECHI

Graminee

- 1 *Poa pratensis* H Circ 5 x x 4 30
- 2 *Festuca valesiaca* H Eua (cont) 2 7 8 1 14
- 3 *Agropyron repens* G Eua 5 x x 2 _ 11
- 4 *Lolium perenne* H Eua (Med) 5 5 x 5 _ 10
- 5 *Alopecurus pratensis* H Eua 7 x x 4 5
- 6 *Dactylis glomerata* H Eua (Med) 5 x x 5 1
- 7 *Cynosurus cristatus* H Eur - 5 x 3 0.5
- 8 *Anthoxanthum odoratum* H Eua x x x 1 0.5
- 9 *Botriochloa ischaemum* H Eua (Med) 3 7 x 0 1

Leguminoase

- 10 *Trifolium repens* H Eua x x x 2 2
- 11 *Lotus corniculatus* H Eua 4 x 7 4 2

- 12 *Vicia grandijlora* Th-TH 3alc-Pont-Cauc 3 7 - 3 0.3
 13 *Vicia sativa* Th Adv x 5 x 3 0.1
 14 *Ononis spinosa* Ch-H Eua (cont) 5 6 x 0 0.1
 15 *Medicago falcata* H Eua (Med) 3 5 9 4 0.1
 16 *Trifolium pratense* H-TH Eua x x x 4 2
 17 *Medicago lupulina* Th-TH Eua 4 5 8 4 1

Specii practice din alte familii botanice

- 18 *Carex praecox* G-H Eua 3 6 x 0 0.5
 19 *Lumla campestris* H Eur (Med) 4 x 3 0 0.2
 20 *Ajuga reptans* H-Ch Eur 6 x x 0 0.1
 21 *Cichorium intybus* H-TH Eua 4 6 8 1 4
 22 *Achillea millefolium* H Eua 4 x x 2 0.5
 23 *Taraxacum officinale* H Eua 5 x x 2 0.5
 24 *Veronica chamedtys* H-Ch Eua 4 x x 0 0.1
 25 *Bellis perenis* H Eur (Med) x 5 x 1 0.1
 26 *Rumex crispus* H Eua 6 5 x 0 0.1
 27 *Cirsium vulgare* TH Eua 5 5 x 0 0.1
 28 *Carduus achantoides* TH Eur (Med) 3 x 8 0 0.2
 29 *Rhinanthus minor* TH Rur x x x 0 0.1
 30 *Capsella bursa-pastoris* Th Cosm (Med) x x x 0 0.1
 31 *Ranunculus acris* H Eua (Med) x x x 0 0.1
 32 *Potentilla reptans* H Cosm 6 6 7 0 0.1
 33 *Plantago media* H Eua 4 x 8 1 0.2
 36 *Plantago lanceolata* H Eua x x x 2 0.2
 37 *Agrimonia eupatoria* H Eua 4 6 8
 38 *Convolvulus arvensis* H-G Cosm x 6 7 3 0.1
 39 *Crepis biennis* TH Eur 5 5 6 0 0.1
 40 *Glechoma hederecea* Ch-H Eua 6 5 x 0 0.2
 42 *Galium verum* H Eua 4 5 7 0 0.1
 43 *Eryngium campestre* H Pont 3 7 8 0 0.1
 44 *Daucus carota* TH-H Eua (Med) 4 6 x 2 0.3
 45 *Dianthus cartusianorum* H Eua 4 5 7 0 0.1
 46 *Euphorbia cyparissias* H (G) Eua x 3 3 0 0.4
 47 *Fragaria vesca* H Eua 5 x x 1 0.1
 48 *Geranium pratense* H Eua 5 5 8 0 0.2
 49 *Hypericum perforatum* H Eua 4 x x 0 0.1
 51 *Prunella vulgaris* H Circ (bor) x x 4 0 0.1

Arbori și arbuși

- 53 *Prunus spinosa* M Eua x x x 0 4
 54 *Rosa canina* N Eur 4 5 x 0 4
 55 *Rubus caesius* H (N) Eua (Med) x 5 7 0 1
 56 *Crataegus monogina* M Eur 4 5 8 0 1

Stabilirea valorii pastorale (VP) a pajiștilor din localitatea Adjudu Vechi

GRAMINEE

- Poa pratensis* 30 4 120
Festuca valesiaca 14 1 14
Agropyron repens 11 2 22
Lolium perenne 10 5 50
Alopecurus pratensis 5 4 20
Dactylis glomerata 1 5 5
Cynosurus cristatus 0.5 3 1.5
Anthoxanthum odoratum 0.5 1 0.5
Botriochloa ischaemum 1 0 0

LEGUMINOASE

Trifolium repens 2 4 8
Lotus corniculatus 2 4 8
Vicia grandiflora 0.3 3 0.9
Vicia saliva 0.1 3 0.3
Ononis spinosa 0.1 0 0
Medicago falcata 0.1 4 0.4
Trifolium pratense 2 4 8
Medicago lupulina 1 4 4

SPECII DIN ALTE FAMILII BOTANICE

Carex praecox 0.5 0 0
Luzula campestris 0.2 0 0
Ajuga reptans 0.1 0 0
Cichorium intybus 4 1 4
Achillea millefolium 0.5 2 1
Taraxacum officinale 0.5 2 1
Veronica chamaedrys 0.1 0 0
Berns perenis 0.1 1 0.1
Rumex crispus 0.1 0 0
Cirsium vulgare 0.1 0 0
Carduus achantoides 0.2 0 0
Rhinanthus minor 0.1 0 0
Capsella bursa-pastoris 0.1 0 0
Ranunculus acris 0.1 0 0
Potentilla reptans 0.1 0 0
Plantago media 0.2 1 0.2
Plantago lanceolata 0.2 2 0.4
Agrimonia eupatoria 0.3 0 0
Convolvulus arvensis 0.1 3 0.3
Crepis biennis 0.1 0 0
Glechoma hederecea 0.2 0 0
Callum verum 0.1 0 0
Etyngium campestre 0.1 0 0
Daucus carota 0.3 2 0.6
Dianthus cartusianorum 0.1 0 0
Euphorbia cyparissias 0.4 0 0
Fragariavesca 0.1 1 0.1
Geranium pratense 0.2 0 0
Hypericum pelforatum 0.1 0 0
Prune/la vulgaris 0.1 0 0
Prunus spinosa 0
Rosa canina 4
Rubus caesius 1
Crategus monogina 1

Pajiștile analizate din localitatea Burcioaia sunt afectate de invazia cu arbuști din speciile *Prunus spinosa*, *Rosa canina*, *Rubus caesius* și *Crataegus mono gyna*.

Pe aceste pajiști, speciile edificatoare sunt *Poa pratensis* și *Festuca valesiaca*. Gramineele au o acoperire totală de 73%, leguminoasele 7,6%, speciile din alte familii botanice reprezintă 9.4%, iar arborii și arbuștii 10%. Din analiza compoziției floristice reiese un număr foarte ridicat de specii, respectiv 56, din care 9 de graminee, 8 de leguminoase, 4 specii de arbuști și 35 de specii din alte familii botanice.

Valoarea pastorală calculată pentru pajiștile din localitatea Burcioaia este de 54,06%, ceea ce indică o valoare agronomică mijlocie spre bună a pajiștilor.

Fisa sintetica a pajiștilor din localitatea Adjud

Graminee

1. *Festuca valesiaca* H Eua (cont) 2 7 8 1 11
2. *Poa pratensis* H Eua (Med) 5 x
3. *Lolium perenne* H Circ 5 5 x 5 8
4. *Alopecurus pratensis* H Eua 7 x x 4 4
5. *Agropyron repens* G Eua 5 x x 2 9
6. *Festzeca pratensis* H Eua 6 x x 5 6
7. *Cynodon dactylon* G (H) Cosm 3 7 x 2 2
8. *Hordeum nutriment* Th Eua (Med) 4 7 x 1 1
9. *Dactylis glonterata* H Eua (Med) 5 x x 5 4

Leguminoase

10. *Vicia grandiflora* Th-TH Balc-Pont-Cauc 3 7 - 3 0.4
11. *Vicia saliva* Th Adv x 5 x 3 0.3
12. *Ononis spinosa* Ch-H Eua (cont) x 6 x 0 0.1
13. *Trifolium pratense* H Eua x _ x x 4 3
14. *Trifolium repens* TH-TH Eua x x x 4 5
15. *Lotus corniculatus* H Eua 4 x 7 4 2

Specii din alte familii botanice

16. *'uncles iizflexus* H Eua (Med) 7 5 7 _ 0 4
17. *J1117C11S effieszes* H Cosm 7 _ 5 x 0 5
18. *J1111CUS conglomeratus* H Eua 7 5 4 0 4
19. *Cichorium intybus* H-TH Eua _ 4 6 8 1 1
20. *Achillea millefolium* H Eua 4 x x 2 ȘI
21. *Tarayacum officinale* H Eua 5 x x 2 0.1
22. *Symphytwn officinale* H Eua 7 6 x ȘI 0.1
23. *Veronica chamedrys* H-Ch Eua 4 x x 0 0.1
24. *Tragopogon orientalis* TH-H Eua 4 x 7 1 0.1
25. *Rumex crispus* H Eua 6 5 x 0 0.3
26. *Cirsium vulgare* TH Eua 5 5 x 0 0.2
27. *Capsella bursa-pastoris* Th Cosm (Med) x x x 0 0.2
28. *Ranunculus acris* H Eua (Med) x x x 0 0.2
29. *Potentilla reptans* H Cosm 6 6 7 0 0.1
30. *Plantago media* H Eua 4 x 8 1 0.5
31. *Carduus achantoides* TH Eur (Med) 3 5 x 0 0.1
32. *Plantago lanceolata* H Eua x x x 2 0.5
33. *Agrimonia eupatoria* H Eua 4 6 8 0 0.1
34. *Glechoma hederecea* Ch-H Eua 6 5 x 0 0.1
35. *Galium verum* H Eua _ 4 5 7 0 0.1
36. *Eryngium campestre* H Pont 3 7 8 0 0.2
37. *Daucus carota* TH-H Eua (Med) 4 6 x 2 0.2

Arbori și arbuști

38. *Prunus spinosa* M Eua x x x 0 5
39. *Rosa canina* N Eur 4 5 x 0 4

Stabilirea valorii pastorale (VP) a pajiștilor din localitatea Adjud

GRAMINEE

- Festuca valesiaca* 11 1 11
Lolium perenne 28 4 112
Poa pratensis 8 5 40
Alopecurus pratensis 4 4 16
Agropyron repens 9 2 18
Festuca pratensis 6 5 30

Cynodon dactylon 2 2 4
Hordeum murinum 1 1 1
Dactylis glomerata 4 5 20

LEGUMINOASE

Vicia grandiflora 0.4 3 1.2
Vicia saliva 0.3 3 0.9
Ononis spinosa 0.1 0 0
Trifolium repens 3 4 12
Trifolium pratense 5 4 20
Lotus corniculatus 2 4 8

SPECII DIN ALTE FAMILII BOTANICE

Juncus inflexus 4 0 0
Juncus effusus 5 0 0
Juncus conglomeratus 4 0 0
Cichorium intybus 1 1 1
Achillea millefolium 1 2 2
Taraxacum officinale 0.1 2 0.2
Symphytum officinale 0.1 1 0.1
Veronica chamaedrys 0.1 0 0
Tragopogon orientalis 0.1 1 0.1
Rumex crispus 0.3 0 0
Cirsium vulgare 0.2 0 0
Capsella bursa-pastoris 0.2 0 0
Ranunculus acris 0.2 0 0
Potentilla reptans 0.1 0 0
Plantago media 0.5 1 0.5
Carduus achantoides 0.1 0 0
Plantago lanceolata 0.5 2 1
Agrimonia eupatoria 0.1 0 0
Glechoma hederacea 0.1 0 0
Galium verum 0.1 0 0
Elyngium campestre 0.2 0 0
Daucus carota 0.2 2 0.4

ARBORI ȘI ARBUȘTI

Prunus spinosa 5 0 0
Rosa canina 4 0 0

TOTAL 299,4

Valoarea pastorală 59,88

Apreciere VP Mijlocie - bună

Pe pajiștile din localitatea Adjud gramineele au o acoperire totală de 62%, leguminoasele 10,8%, 9% specii de arbuști, iar speciile din alte familii botanice reprezintă 5,2%, dintre acestea pipirigurile cu o participare de 13%. Excesul de umiditate determină o participare redusă a leguminoaselor în covorul vegetal, cele mai multe specii care alcătuiesc covorul vegetal fiind cele din alte familii botanice.

Din analiza compoziției floristice reiese un număr ridicat de specii, respectiv 39, din care 9 specii de graminee, 6 specii de leguminoase, 3 specii de Juncaceae, 19 de specii din alte familii botanice și 2 specii de arbuști.

Valoarea pastorală calculată pentru pajiștile din localitatea Adjud este de 59,88%, ceea ce indică o valoare agronomică mijlocie spre bună a pajiștilor.

Fisa sintetică al pajiștilor din localitatea Șișcani

Graminee

1. *Lolium perenne* H Eua (Med) 5 5 x 5 5

2. *Festuca valesiaca* H Eua (cont) 2 7 8 1 9
3. *Poa pratensis* H Circ 5 x x 4 27
4. *Alopecurus pratensis* H Eua 7 x x 4 5
5. *Agropyron repens* G Eua 5 x x 2 10
6. *Festuca pratensis* H Eua 6 x x 5 3
7. *Cynodon dactylon* G (H) Cosm 3 7 x 2 2
8. *Dactylis glomerata* H Eua (Med) 5 x x 5 3
9. *Agrostis tenuis* H Circ (bor) x x x 3 5

Leguminoase

10. *Vicia grandiflora* Th-TH Balc-Pont-Cauc 3 7 - 3 0.3
11. *Vicia sativa* Th Adv x 5 x , 3 0.3
12. *Ononis spinosa* Ch-H Eua (cont) x 6 x 0 0.1
13. *Trifolium repens* H Eua x x x 4 6
14. *Medicago lupulina* Th-TH Eua 4 5 8 4 2
15. *Lotus corniculatus* H Eua 4 x 7 4 4

Specii din alte familii botanice

16. *Juncus effusus* H Cosm 7 5 x 0 3
17. *Juncus conglomeratus* H Eua 7 5 4 0 2
18. *Cichorium intybus* H-TH Eua 4 6 8 1 0.5
19. *Achillea millefolium* H Eua 4 _ x x 2 1
20. *Taraxacum officinale* H Eua 5 _ x x 2 1
21. *Symphytum officinale* H Eua 7 6 x 1 0.1
22. *Veronica chamaedrys* H-Ch Eua 4 x x 0 0.1
23. *Tragopogon orientalis* TH-H Eua 4 x 7 1 0.1
24. *Rumex crispus* H Eua 6 5 x 0 0.1
25. *Cirsium vulgare* TH Eua 5 5 x 0 0.1
26. *Capsella bursa-pastoris* Th Cosm (Med) x x x 0 0.1
27. *Ranunculus acris* H Eua (Med) x x x 0 0.1
28. *Potentilla reptans* H Cosm 6 6 7 0 0.1
29. *Plantago media* H Eua 4 x 8 1 0.1
30. *Carduus achantoides* TH Eur (Med) 3 5 x 0 0.1
31. *Plantago lanceolata* H Eua x x x 2 0.5
32. *Agrimonia eupatoria* H Eua 4 6 8 0 0.1
33. *Glechoma hederecea* Ch-H Eua 6 5 x 0 0.1
34. *Galium verum* H Eua 4 5 7 0 0.1
35. *Eryngium campestre* _ H Pont 3 7 8 0 0.1
36. *Daucus carota* TH-H Eua (Med) 4 6 x 2 0.1
37. *Centaurea cyanus* Th Cosm x x x 0 0.2
38. *Xanthium spinosum* Th Adv 4 x x 0 0.1
39. *Dyngium campestre* H Pont 3 7 8 0 0.1

Arbori și arbuști

42. *Prunus spinosa* M Eua x x x 0 4
43. *Rosa canina* N Eur 4 5 x 0 4

Stabilirea valorii pastorale (VP) a pajiștilor din localitatea Șișcani

GRAMINEE

- Lolium perenne* 5 5 45
Festuca valesiaca 9 1 9
Poa pratensis 27 4 108
Alopecurus pratensis 5 4 20
Agropyron repens 10 2 20
Festuca pratensis 3 5 15
Cynodon dactylon 2 2 4
Dactylis glomerata 3 5 25

Agrostis tenuis 5 3 24

LEGUMINOASE

Vicia grandiflora 0.3 3 0.9

Vicia saliva 0.3 3 0.9

Ononis spinosa 0.1 0 0

Trifolium repens 6 4 24

Medicago lupulina 2 4 8

Lotus corniculatus 4 4 16

SPECII DIN ALTE FAMILII BOTANICE

Juncus effusus 3 0 0

Juncus conglomeratus 2 0 0

Cichorium intybus 0.5 1 0.5

Achillea millefolium 1 2 2

Taraxacum officinale 1 2 2

Symphytum officinale 0.1 1 0.1

Veronica chamaedrys 0.1 0 0

Tragopogon orientalis 0.1 1 0.1

Rumex crispus 0.1 0 0

Cirsium vulgare 0.1 0 0

Capsella bursa-pastoris 0.1 0 0

Ranunculus acris 0.1 0 0

Potentilla reptans 0.1 0 0

Plantago media 0.1 1 0.1

Carduus achantoides 0.1 0 0

Plantago lanceolata 0.5 2 1

Agrimonia eupatoria 0.1 0 0

Glechoma hederacea 0.1 0 0

Galium verum 0.1 0 0

Elyngium campestre 0.1 0 0

Daucus carota 0.1 2 0.2

Centaurea cyanus 0.2 0 0

Xanthium spinosum 0.1 0 0

ARBORI ȘI ARBUSTI

Prunus spinosa 4 0 0

Rosa canina 4 0 0

TOTAL 286,8

Valoarea pastorală 57,36

Apreciere VP Mijlocie – buna,

Pe pajiștile analizate din localitatea Șișcani speciile edificatoare sunt *Poa pratensis*, *Agropyron repens* și *Festuca valesiaca*. Juncaceele au o participare redusă în aceste pajiști, acoperirea totală cu aceste specii fiind de 5% din suprafața utilă a pajiștii. Gramineele au o acoperire totală de 69%, leguminoasele 12.7%, speciile din alte familii botanice reprezintă 5.3%, iar arborii și arbuștii 8%.

Valoarea pastorală calculată pentru pajiștile din localitatea Gavojdia este de 57,36%, ceea ce indică o valoare agronomică mijlocie spre bună a pajiștilor.

CAPITOLUL VI

SITUAȚIA PĂRȚILOR DE PAJISTE CARE SUNT OPRITE DE LA PĂȘUNAT

Nu este cazul.

CAPITOLUL VII

PERIOADA DE PĂȘUNAT

Pășunile reprezintă cea mai ieftină sursă pentru asigurarea hranei erbivorelor în timpul perioadei de vegetație, având multiple avantaje ce decurg din efectele favorabile atât asupra animalelor cât și asupra papnilor în relația sol – plantă – animal.

În Ordinul nr. 544 din 21 iunie 2013, Art. 6, se prevăd următoarele:

(1) Începerea pășunatului se face în funcție de condițiile pedoclimatice și de gradul de dezvoltare a covorului ierbos.

(2) Se evita începerea pășunatului prea devreme, care poate afecta perioada de regenerare, sănătatea și supraviețuirea plantelor.

(3) Perioada de pășunat se va încheia în luna noiembrie, la o dată stabilită în funcție de evoluția temperaturilor și regimul precipitațiilor.

(4) Data începerii și încheierii pășunatului, precum și modul de organizare a pășunatului, continuu sau pe tarlale, se stabilesc prin hotărâre a consiliului local.

Ținând cont de toate caracteristicile climei zonale (a se vedea Cap. III), în zona de câmpie, unde se afla și comuna Gavojdia, durata sezonului de pășunat este de cca 194 de zile de la ultima decada a lunii aprilie (20 aprilie) până în ultima decada a lunii octombrie (31 octombrie).

Animalele pot fi introduse în pajiști după data de 20 aprilie, în anii secetoși și în mod excepțional oile pot fi admise la pășunat după 26 octombrie, până la 1 noiembrie. Conform Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.1811991, Art. 10.(1) - introducerea animalelor pe pajiști este permisă doar în perioada de pășunat prevăzută în amenajamentul pastoral, iar alin (2) se stipulează: este interzis pășunatul în cazul excesului de umiditate a pajiștii.

În faza tânără de vegetație plantele de pe pășuni au însușiri organoleptice deosebite (gust, miros) care măresc apetitul animalelor și ca urmare crește gradul de consumabilitate a ierbii care poate ajunge la 85-95%.

Dacă pășunatul se începe prea devreme, când plantele sunt prea tinere și solul prea umed, asupra vegetației efectele negative sunt următoarele:

- se distruge stratul de țelina, se bătătorește solul și se înrăutățește regimul de aer din sal. Se formează gropi și mușuroaie;
- pe terenurile în panta se declanșează eroziunea;
- se modifică compoziția floristică dispărând plantele valoroase mai pretențioase din punct de vedere al apei, aerului și hranei din sal;
- plantele fiind tinere au suprafața foliară redusă și vor folosi pentru refacerea or substanțe de rezerva acumulate în organele din sol ce are ca efect epuizarea lor.

Efectele negative asupra animalelor sunt:

- iarba prea tânără conține multă apă și ca atare are un efect laxativ epuizant, ceea ce duce la eliminarea excesivă a sărurilor minerale de cu, Mg, Na;
- conținând prea puțină celuloză nu se pretează la salivare și rumegare, animalele fiind predispuse la intoxicații și meteorizații;
- conținutul mare de azot al ierbii tinere determină acumularea în stomac a amoniacului și ca atare declanșarea unor fermentații periculoase.

În aceeași măsură nu recomandăm nici folosirea pajiștilor prin pășunat mai târziu de data de 1 noiembrie. Ultimul pășunat trebuie să se realizeze cel mai târziu cu 20-30 zile înainte de instalarea înghețurilor permanente. Astfel plantele au posibilitatea să acumuleze glucide, să-și refacă masa vegetativă, ceea ce determină o mai bună suportare a înghețurilor pe de o parte, iar pe de alta parte pornirea timpurie în vegetație.

Întârzierea toamnei a pășunatului, până la venirea înghețurilor, face ca iarba să nu se poată reface corespunzător, primăvara constituind una din cauzele dispariției speciilor valoroase din pajiști.

CAPACITATEA DE PAȘUNAT ȘI ÎNCĂRCĂTURĂ OPTIMĂ DE ANIMALE

Încărcătura cu animale pe o pajiște, este un instrument util de folosire pentru crescătorul de animale deoarece îi permite să ajusteze încărcătura de animale în funcție de cantitatea de iarbă disponibilă. Pentru stabilirea încărcăturii corecte se calculează capacitatea de pășunat, respectiv numărul de animale ce pot pășuna pe unitatea de suprafață.

Capacitatea de pășunat și încărcătura optimă de animale pe hectar se calculează, pentru fiecare pajiște în parte, conform metodologiei prevăzute în ORDIN nr. 544 din 21 iunie 2013.

Conform literaturii de specialitate și Ordinului 544/2013, art. 8 (1) capacitatea de pășunat se estimează pe baza producției medii de masă verde obținută în anii anteriori, ținând cont de fertilitatea solului, condițiile meteorologice și compoziția floristică a covorului vegetal; iar art. 8 (2) prevede ca numărul de animale (UVM/ha) trebuie să fie suficient pentru a asigura utilizarea maximă a producției de masă verde, menținând în același timp sustenabilitatea pe termen lung a pajiștii.

Capacitatea de pășunat sau încărcătura de animale, conform Ordinului 544/2013, art. 10, se definește prin numărul de animale (exprimat în unități vita mare UVM) care pot fi hrănite pe întreg sezonul de pășunat de pe 1 ha de pajiște, la care se cunoaște producția de furaje disponibilă și se stabilește conform formulei:

$$L.A. = P.d. / (C.și. \times Z.p.)$$

în care:

- Ș.I.A. - încărcătura cu animale/ha de pajiște, exprimată în UVM/ha;
- P.d. - producția disponibilă de masă verde - kg/ha;
- Z.p. - număr de zile de pășunat într-un sezon;
- C.și. - consum zilnic de iarbă - kg/UVM.

- [necesarul zilnic pentru 1 UVM este de 65 kg de masă verde sau 13 kg (65:5) substanța uscată (SU)]

Producția actuală (Pa) se determină sau se estimează în tone masă verde/ha.

Încărcarea pășunii cu animale se stabilește în funcție de producția ei.

Producția utilă de masă verde la hectar, pe suprafețele de pajiște din localitățile analizate, a fost estimată la 1-2 t/ha masă verde, fiind neuniform repartizată. La prima recoltă (primele cicluri de pășunat) producția de masă verde reprezintă aproximativ 50% din producția totală. În timpul verii producția pajiștilor scade foarte mult datorită secetei, urmând ca iarba să se refacă apoi în toamnă.

Capacitatea de pășunat determinată, la o producție medie de 1 t/ha masă verde, cu un necesar zilnic de 65 kg masă verde pentru 1 UVM cu o durată a sezonului de pășunat de 194 zile. La toate pajiștile analizate producția utilă de masă verde obținută este sub potențialul natural al pajiștilor.

Mențiuni:

Semnalam faptul că prin lucrări de ameliorare se poate mări producția pajiștilor cu 20-30%. În această situație încărcătura de animale pe ha (CF-capacitate de pășunat) poate ajunge sau chiar depăși 1 UVM/ha.

Utilizatorii de pajiști au obligația să respecte încărcătura minimă de animale pe hectar (0,3 UVM).

Atenție:

Pe pajiștile sub contract APIA: pășunatul se efectuează cu maxim 1,0 UVM (Unitate Vita Mare) - maxim o bovină la hectar — a se vedea tabele de conversie din Ghidul pentru Fermieri de la APIA. De asemenea pășunatul se va efectua cu maximum 0,7 UVM pe hectar (214/3.1, pentru Cristelul de câmp).

CAILE DE ACCES

La fiecare corp de pajiște trebuie să existe un drum de acces pe care să poată circula mijloace auto și mecanizate, ca să efectueze în bune condiții, în sezonul primăvara-vara-toamnă, toate transporturile necesare inclusiv pentru mersul animalelor la și de la pășune.

De la drumul principal de acces la corpul de pajiști se vor deschide și amenaja drumuri în continuare, pe cât posibil la toate trupurile de pajiști, iar în interiorul fiecărui trup se vor amenaja

drumuri sau cai de acces simple, până la adăposturile de animale, la stane, la adăpători, depozite de furaje, silozuri etc.

La proiectarea și execuția drumurilor pastorale se ține seama de unele criterii, și anume:

- drumul să servească pe cât posibil mai multor scopuri: pastorale, forestiere, turistice, etc.;
- să ofere posibilități de acces la o cât mai mare suprafața de pajiști;
- să traverseze cât mai puține vai și pâraie, în vederea reducerii volumului lucrărilor de arta, poduri, podețe etc. și să evite complet locurile înmlăștinate;
- să fie pietruit, de la drumul de legătura până la corpul de pajiști;
- să solicite un cost redus pe fiecare kilometru.

CAPITOLUL X SURSELE ȘI LOCURILE DE ADĂPAT

O lucrare de o deosebită importanță se refera la asigurarea apei pe pășune. Modul de amenajare depinde de sursa de apa. Cel mai indicat este folosirea surselor de apa naturale (râuri, izvoare, fântâni) dar, care să nu fie poluate. Se cunoaște ca producțiile obținute de la animale sunt mult influențate de calitatea și cantitatea apei. În general, animalele beau multă apa, cantitățile consumate fiind condiționate de mai mulți factori. Astfel, cu cât animalele sunt mai grele și dau producții mai mari de lapte, vor consuma mai multă apa. De asemenea, consumul de apă este în strânsă legătura cu conținutul de substanța uscată ingerată. În mod obișnuit, pentru 1 kg SU ingerată, bovinele au nevoie de 4-5 l apa, iar ovinele și cabalinele de 2-3 l apă.

Când adăpatul se face în râuri, trebuie amenajată o porțiune de râu unde animalele să aibă acces fără a fi periclitat de accidentari. Porțiunea respectiva trebuie pietruită pentru a preîntâmpina înmlăștinarea.

Daca se face adăparea în jgheaburi cu apa permanenta de la izvoare (a căror debit trebuie să fie superior consumului de apa al animalelor), locul trebuie să fie pietruit și prevăzut cu panta de asemenea pentru prevenirea înmlăștinării.

Tot adăpători (jgheaburi) se fac și atunci când adăpatul se face din fântâni. La construirea adăpătorilor trebuie să se țină seama de câteva elemente pentru ca adăpatul să se desfășoare în bune condiții și cât mai repede.

În continuare prezentăm câteva date orientative cu privire la dimensiunile necesare pentru adăpători:

- Situația efectivelor de animale este prezentată în anexa atașată prezentei documentații.
- Efectivul de animale la nivel de comuna însumează 375 capete bovine, 3450 capete ovine, 452 capete caprine, 482 capete suine, 32 capete cabaline.
- Pe pajiștea din localitatea Adjud există ca sursa de apă râul Troțuș și gârla Tăbăcari.
- Pe pajiștile din Adjudu Vechi Șișcani și Burcioaia adăpatul se face din râul Siret

Recomandări

- Verificarea anuală a sursei de apă: fântâni, surse de apă naturale;
- Verificarea anuală a sursei de apă (fântâni), ce deservește stăniile;
- Forarea unor fântâni acolo unde este cazul.

CAPITOLUL XI LOCURILE DE ADĂPOST PENTRU ANIMALE ȘI OAMENI

Activitatea pastorală cere încă destul de multe brațe de muncă, atât pentru lucrările de îmbunătățire a pajiștilor, cât mai ales pentru exploatarea lor, inclusiv recoltatul fanului și îngrijirea și deservirea animalelor.

Pastorul de vite sau ciobanul are un rol important în cadrul activității pastorale, de aceea or trebuie să li se creeze condiții de locuit corespunzătoare.

Pentru personalul care deservește animalele, încăperile de locuit se pot construi atașate de celelalte construcții zoopastorale, stane, grajduri, tabere de vară, magazii sau amenaja ca adăposturi speciale.

Asemenea tipuri sau modele de locuințe sau adăposturi pot varia de la un etaj altitudinal la altul, după zone, după numărul oamenilor ce urmează să locuiască în ele și după felul și numărul animalelor ce le deservească. Este de dorit ca asemenea locuințe să-și păstreze din punct de vedere arhitectural întregul specific local.

Stânele

Sunt construcții unde se face prepararea laptelui de oaie și a brânzeturilor și unde au ciobanii locuința de vara. Se amplasează construcția lângă posibilitatea de a aduce apa la stana sursa de apă sau se are în vedere prin conducte sau forarea de fântâni.

Amplasarea stanei este legată și de existența unei cai de acces, drum sau poteca.

De la stana trebuie, pe cât posibil, să fie vedere largă spre trupul de pășune. Stana se așază cu spatele către vântul dominant și cu celarul orientat către nord sau nord-est, nord-vest, pentru că e necesar ca în aceasta încăpere să fie în permanentă răcoare, să nu fie în bătaia directă a razelor solare. La stana și în jurul ei este necesară în permanentă o mare curățenie.

Activitatea la stânele cu oi mulgătoare este legată de așa numita strunga, amenajare pentru muls și pentru separarea oilor mulse de cele nemulse. Se considera ca sistemul strungilor fixe nu este bun, pentru că stand prea mult într-un loc, se distruge complet vegetația ierboasă și nu mai cresc decât buruieni nitrofile ca: urzici (*Urtica dioica*), ștevie (*Rumex* sp.), și altele. Strunga trebuie să fie mutată și ea la fiecare 2-4 zile în alt loc, toate porțiunile de pajiște din apropierea stanei putând fi fertilizate prin târlire, prin mutarea strungii.

Pentru muncitorii care lucrează la îmbunătățirea pajiștilor se construiesc adăposturi ținând seama de numărul de ani în care se va lucra cu un număr sporit de muncitori și de destinația ce urmează a se da adăpostului (va rămâne ca atare sau se va transforma în magazie, adăpost pentru tineretul taurin, grajd pentru tauri sau pentru vaci înainte de fătare etc.).

În general în zona de câmpie, locuințele pentru oameni nu se amenajează în pajiști, muncitorii care lucrează pe pajiște seara se retrag, având case în sat. Excepție fac ciobanii care rămân și peste noapte lângă oi.

În zona de câmpie, bovinele sunt duse vara la pășune și nu au în general nevoie de adăposturi, pentru ca stau în permanentă în parcela unde pășunează, făcând în același timp și fertilizarea prin târlire, iar pe timpul unor intemperii se adăpostesc de obicei sub arbori.

Recomandări

- Reamenajarea stanelor, magaziiilor, locuințelor și sau adăposturilor pentru îngrijitori;
- Reamenajarea și dezinfectarea grajdurilor, tabere de vara;
- Amenajarea strungii (amenajare pentru muls).

CAPITOLUL XII

ÎMPĂRȚIREA PAJIȘTII PE UNITĂȚI DE EXPLOATARE ȘI TARLALE PENTRU DIFERITE SPECII

Metodele de pășunat se clasifică în două categorii: pășunatul liber (continuu sau ne rațional) și pășunatul rațional. Ambele metode au variante pentru exploatarea intensiva și extensiva.

Pășunatul continuu (liber) este sistemul de pășunat practicat, în zona, din cele mai vechi timpuri, fiind un sistem extensiv. Conform acestui sistem, animalele sunt lăsate să pasca pe pășune de primăvara devreme și 'Ana toamna târziu. Sistemul este practicat în zonele secetoase, unde producția pajiștilor permanente este mică și neuniform repartizată pe cicluri de pășunat; perioada de seceta din vara duce la diminuarea producției în ciclurile trei și patru.

În condițiile actuale, din studiul vegetației pajiștilor, nu recomandăm tarlalizarea în nici un trup de pajiște analizat; producția pajiștilor fiind prea mică pentru a se justifica economic.

cu toate acestea în următorii ani, după ce se vor face toate lucrările de ameliorare a pajiștilor, unele pajiști pot fi tarlalizate (în mod special blocurile fizice cu subvenții APIA) și se va putea trece la pășunatul rațional cu garduri electrice.

Recomandări

Practicarea unor variante de raționalizare a pășunatului continuu:

- conducerea turmelor pe un anumit traseu, care din când în când este modificat. Astfel animalele nu stau în același loc, ci pășunează pe locuri diferite și în aceeași zi și în zile diferite;
- pășunatul în front. în acest caz animalele sunt dirijate în deplasarea lor pe pășune de către un cioban ce le permite înaintarea numai pe măsura consumării suficiente a plantelor;
- pășunatul continuu (liber) intensiv simplificat unde parcelarea este redusă în mod substanțial la 1-2 parcele cu efect direct asupra diminuării cheltuielilor ocazionale de parcelare și alimentare cu apa.

În momentul în care producția pajiștii se va îmbunătăți considerabil se va putea trece la organizarea unui pășunat rațional, pe anumite unități de exploatare.

Pășunatul rațional (prin rotație). Are ca principiu împărțirea păunii în tarlale și intrarea succesivă cu animalele pe tarlale.

Organizarea unui pășunat rațional (prin rotație) presupune stabilirea numărului de parcele (tarlale) în care se împarte pajiștea, suprafața acestora și durata de timp cât stau animalele pe tarla.

În aceasta metoda [Apnea este păscută doar pentru anumite perioade, intercalate cu pauze care permit refacerea plantelor din pajiști (25-30 de zile).

Ciclul de pășunat se referă la durata de refacere a pajiștii și durata pășunatului pe o tarla. Astfel în intervalul de pășunat de 194 de zile (20.04.-1.11.), avem 4-6 cicluri de pășunat în funcție de evoluția factorilor climatici; în general în zona de câmpie pe timpul verii vegetația pajiștilor suferă foarte mult.

Aceasta metoda prezintă mai multe variante:

O prima varianta — pășunatul dozat, pe care o recomandăm pentru pajiștile permanente, cu producții mai mici de 3 t/ha m.v. utilizate în mod special cu oile, se referă la atribuirea unei suprafețe mai mari și de pășune, pe care animalele stau o perioadă mai lungă de timp. Suprafața tarlalei se calculează în funcție de producția pășunii și de numărul de animale. Tarlalele sunt utilizate în succesiune, conform figurii de mai jos.

Varianta intensiva - a pășunatului rațional constă în împărțirea pășunii în 8-12 tarlale și intrarea succesivă cu animalele pe tarlale. Aceasta varianta este deja mai pretențioasă și se recomandă acolo unde producția pășunii depășește 13-15 t/ha masă verde.

Conform Ordinului 544/2013 și a literaturii de specialitate, pentru stabilirea numărului de tarlale se face raportul între durata de refacere a vegetației pajiștii și durata pășunatului pe o tarla:

$N.t. = Dr. D.p.$

în care:

- N.t. - numărul de tarlale;
- D.r. - durata de refacere a pajiștii (pentru regenerarea plantelor), cu variații cuprinse între 24 și 50 zile, în funcție de numărul ciclului de pășunat, condițiile meteorologice, altitudine, tipuri de plante etc.;
- Op. - durata de pășunat pe o tarla cu variații cuprinse între 3 și 6 zile.

Numărul de tarlale se majorează cu 1-2, reprezentând tarlalele care se scot anual prin rotație de la pășunat, pentru aplicarea metodelor de îmbunătățire.

După stabilirea numărului de tarlale și a suprafețelor acestora se trece la delimitarea tarlalelor.

Delimitarea tarlalelor — se realizează prin formele naturale ale reliefului (râuri, vai) vegetația lemnoasă existentă (liziere, pâlcuri de arbori), drumuri, semne convenționale sau prin garduri.

Gardurile fixe sunt formate din stâlpi înalți de 1,5 m de la suprafața solului, depărtați între ei la 3-4 m, pe care se fixează 3-4 rânduri de sarma ghimpată sau gardurile interioare pot avea numai două rânduri de sarma. Gardurile fixe sunt costisitoare și necesită lucrări permanente de întreținere.

Gardurile electrice — cu pastor electric, reprezintă soluția cea mai bună pentru organizarea pășunatului pe tarlale. În interiorul tarlalelor se pot delimita suprafețe mai mici, pe care animalele să stea 1-2 zile sau doar o jumătate de zi.

Delimitarea între parcele se poate face și prin garduri vii formate din foioase.

Gardurile sunt indispensabile din punct de vedere tehnologic, economic și ecologic.

Ele reduc viteza vanturilor, asigura umbra pentru animale în zilele toride, păstrează umiditatea solului, produc oxigen. Se recomanda următorii arbuști: soc, lemn câinesc, gledice, sălcioara, cătina alba, păducel, alun, etc.

Timpul de pășunat pe tarla prezintă de asemenea o importanță deosebită.

Se cunoaște faptul că animalele erbivore reușesc, în câteva ore, să-și procure necesarul de hrana. În rest se plimba bătătorind iarba și solul. De aceea este indicat să se pășuneze dimineața 3-4 ore, să se întrerupă pășunatul 2-4 ore (timp în care animalele se odihnesc și beau apa) și să se reia după - amiaza de asemenea 3-4 ore.

În cazul pășunatului rațional (când se face tarlalizarea) [Apnea se menține la un nivel productiv ridicat prin fertilizarea periodica, la fiecare 3-4 săptămâni cu îngrășăminte pe tona de azot, în doze de 50-60 kg/ha N. În timpul administrării îngrășămintelor nu se întrerupe pășunatul. Excepție fac pajiștile care sunt sub angajament APIA. La acestea fertilizarea se va face în funcție de recomandările din pachetul accesat.

Avantaje sistemului rațional (în oricare din variante) de pășunat sunt:

- se limitează timpul petrecut de animale pe un anumit teritoriu;
- sporește producția pășunilor ca urmare a faptului ca plantele după folosire au timp pentru refacere;
- ciclurile de pășunat determina o mai buna uniformizare a producțiilor

În decursul perioadei de vegetație;

- înlăturarea pășunatului selectiv prin faptul ca animalele sunt obligate să consume toate speciile, adică atât cele valoroase cât și cele nevaloroase, ceea ce face ca procentul de buruieni să se reducă și deci să se îmbunătățească compoziția floristica a pajiștii;
- folosirea uniforma a întregii suprafețe de pășunat, nemaexistând suprafețe subpășunate (cu plante nevaloroase) sau suprapășunate (cu plante valoroase);
- sporește gradul de consumabilitate al plantelor;
- posibilitatea aplicării lucrărilor de îmbunătățire a pajiștilor, inclusiv fertilizare, irigare etc.;
- animalele nu distrug țelina și în consecință nu se declanșează fenomene erozionale;
- obținerea unor producții mai mari la animale (lapte, carne) prin faptul ca au la dispoziție tot timpul furajul în cantitatea și de calitate corespunzătoare;
- prevenirea îmbolnăvirii animalelor de parazitoze pentru că în intervalul de 25-30 zile cât animalele lipsesc de pe tarla ouăle și larvele paraziților sunt omorâte de acțiunea razelor solare;
- posibilitatea grupării animalelor pe categorii omogene, ceea ce prezintă mari avantaje din punct de vedere tehnic, economic, și organizatoric.

CAPITOLUL XIII

LUCRĂRILE PENTRU ÎNTREȚINEREA ȘI CREȘTEREA FERTILITĂȚII SOLULUI

13.1. Îmbunătățirea regimului elementelor nutritive din sol.

Una din cele mai importante măsuri de îmbunătățire a producțiilor pajiștilor este aplicarea de îngrășăminte chimice; organice și mixte (chimice și organice). În aplicarea îngrășămintelor pe pajiștile permanente trebuie să se țină seama de unele particularități imprimite de perenitatea culturii și de complexitatea vegetației, de numărul mai mare de recolte pe an, de modul de folosire a pajiștilor (pășunat-cosit) și nu în ultimul rând de condițiile foarte diferite de relief și altitudine. Ținând cont de toate acestea, fertilizarea pajiștilor se realizează în cadrul unui program bine organizat.

13.1.1. Utilizarea Îngrășămintelor chimice pe pajiști

Creșterea plantelor și productivitatea pajiștilor sunt sensibil afectate de biodisponibilitatea elementelor nutritive, azotul, fosforul și potasiul fiind în general limitanții principali. O slaba aprovizionare determina o creștere lenta a plantelor și reduce în același timp concentrația acestor elemente în biomasa produsa. Într-o pajiște excesul fertilizării poate provoca

dezvoltarea unei flore nitrofile în detrimentul altor specii și diminuarea sau dispariția leguminoaselor.

Fertilizarea cu azot. Pentru a adapta producția de iarbă la nevoile animalelor, fertilizarea cu azot nu se justifică decât dacă prezenta leguminoaselor din pășuni este scăzută iar acestea nu pot fixa azotul necesar funcțiilor plantelor. Doza de azot nu trebuie să depășească 200 kg/ha, aplicat fracționat (2-3 repetiții). Excepție fac solurile podzolite deosebit de sărace, cu pășuni degradate și invadate de buruieni unde se pot folosi doze de până la 250 kg/ha azot. Administrarea fracționată a dozelor mari de azot este impusă de necesitatea aprovizionării ritmice a plantelor cu elemente nutritive și de cerința folosirii cu eficiența maximă a azotului din îngrășământ, înlăturând pe cât posibil pierderile prin levigare.

Epoca optimă de aplicare a îngrășămintelor cu azot este primăvara, întrucât el este mai eficient folosit de către plantele din pășuni în primele faze de vegetație, când consumul în azot este maxim.

Forma îngrășământului cu azot aplicat pășunilor trebuie să fie în funcție de reacția solului. Astfel, pe pășunile de pe solurile acide sunt mai indicate nitrocalcarul, ureea și chiar azotatul de amoniu, în timp ce pe sărături este indicat sulfatul de amoniu. De asemenea, în regiunile cu regim pluviometric ridicat este mai indicată ureea, iar în regiunile secetoase ureea este contraindicată fiind de preferat azotatul de amoniu.

Fertilizarea cu fosfor. Dintre fertilizantii care se aplica în mod regulat pe superfosfatul și triplu-superfosfatul sunt adesea aplicați ca și fertilizanți individuali, în timp ce fosfatul de amoniu este administrat în complex împreună cu N și/sau K.

Dozele de fosfor aplicate pe pășuni sunt în funcție de cartarea agrochimică, cert este că raportul N/P trebuie să fie de 2/0,5-1 cu excepția unor pășuni în care lipsesc leguminoasele și unde raportul trebuie să fie net în favoarea azotului (2/0,3-0,5).

Epoca optimă de aplicare a îngrășămintelor cu fosfor este toamna, la sfârșitul perioadei de vegetație. Când din anumite motive nu s-au administrat toamna, aceste îngrășăminte se pot aplica primăvara devreme pe sol înghețat. Îngrășămintele cu fosfor se aplica în general toamna, iar efectul remanent este de 2-4 ani.

Fertilizarea cu potasiu. Aplicarea unilaterală a îngrășămintelor cu potasiu pe pășuni nu duce la sporuri de producție cum nici asocierea cu azotul nu sporește producția. Pe solurile normale aprovizionate este necesară aplicarea potasiului astfel ca raportul N/P/K să fie de 2/0,5-1/0,5 ceea ce înseamnă doze de 40-60 kg K 20 aplicate la 2-3 ani. Pe pășunile foarte productive potasiul se va aplica anual, toamna îngrășăminte cu microelemente. La plantele microelementele intra în alcătuirea unor vitamine, pigmenți, a enzimelor, influențând sintezele specifice din organism. Microelementele esențiale pentru nutriția plantelor sunt: Fe, Cu, Zn, B, Mn, Mo, Co. La animale lipsa microelementelor pot provoca o serie de boli. Epoca de administrare este primăvara devreme odată cu îngrășămintele cu azot, dar pot fi aplicate și extra — radicular, sub forma de soluție, în perioada de vegetație a plantelor.

ATENȚIE

Pe pășunile care sunt sub angajament APIA utilizarea pesticidelor și a fertilizanților chimici este interzisă.

13.2. Utilizarea îngrășămintelor organice pe pășuni

Îngrășămintele organice prin calitatea lor de îngrășăminte complexe, exercită un efect ameliorativ asupra însușirilor fizice, chimice și biologice ale solului, utilizarea lor determinând sporuri însemnate de producție în pășuni.

Pe pășunile permanente se folosesc toate tipurile de îngrășăminte organice, o pondere mai mare având-o gunoiul de grajd, îngrășămintele semilichide mustul de grajd și îngrășarea prin târlire.

Gunoiul de grajd. Folosirea gunoiului de grajd pe pășuni reprezintă una dintre cele mai importante măsuri de sporire a producției și îmbunătățire a compoziției floristice. Gunoiul de grajd este un îngrășământ organic complet, care îmbogățește solul în humus, în principalele elemente nutritive, în unele microelemente cât și în microorganisme și produse ale metabolismului lor.

Cantitatea administrată este în funcție de compoziția floristică a pășiștilor, stadiul de degradare a acestora, de cantitatea de gunoi de grajd disponibilă. Dozele recomandate variază între limite largi și anume de la 20 la 40 t/ha. Epoca optimă de aplicare este toamna la Încheierea ciclului de pășunat. În felul acesta pe ranga faptul ca se obțin sporuri de producții de 10% fata de fertilizarea din primăvara, mai exista avantajul ca timpul de transport este mai lung, deci lucrarea poate fi efectuată în condiții mai bune și ca precipitațiile din iarna antrenează mai bine elementele nutritive în sol.

Primăvara devreme se poate administra gunoi de grajd fânețelor și eventual acelor tarlale de pe pășiște pe care se va intra târziu la pășunat.

Gunoiul de grajd este indicat a se administra bine fermentat, deci după ce a stat un an în platforma. Acest lucru este necesar întrucât el se aplica la suprafața. Se recomandă ca gunoiul de grajd să se repartizeze cât mai uniform pe pășune. În felul acesta se evita îmburuienarea pășunii prin înmulțirea plantelor nitrofile nevalorose, acolo unde prin împrăștiere neuniformă a căzut o cantitate mai mare de gunoi.

Durata de remanentă a gunoiului este de 4-5 ani în funcție de doza aplicată, calitatea îngrășământului, compoziția floristică a pășiștii. Sporurile cele mai mari de recolta se obțin în anul ȘI, spor ce scade treptat de la un an la altul. Îngrășăminte organice semilichide (turbureala de grajd). Îngrășăminte organice semilichide provin din adăposturile de bovine prevăzute cu un sistem de evacuare hidraulică a dejecțiilor sau prin spălarea cu jet de apă a padocurilor de la taberele de vara. Aceste îngrășăminte sunt bogate în azot și în potasiu; conținutul în fosfor este însă scăzut.

Îngrășămintele organice semilichide sunt împrăștiate, pe pășiști, cu mașini speciale în doze de 20-30m³/ha, primăvara devreme sau toamna târziu. Dacă se aplica primăvara, pășunatul este permis numai după o perioadă de 4-5 săptămâni. Aceasta fertilizare are un efect remanent de 2-3 ani.

Târlirea - reprezintă un mod de fertilizare a pășiștilor care se execută direct cu animalele. Astfel animalele, care sunt ținute închise în perioada de odihna peste zi dar mai ales în timpul nopții, lasă pe sol însemnate cantități de dejecții lichide și solide.

Astfel de terenuri se întâlnesc des în jurul saivanelor, a stanelor. Se pune deci problema folosirii acestor dejecții în scopul sporirii valorii pășiștilor, a producțiilor, cu atât mai mult cu cât cantitatea acestor dejecții este considerabilă. Pentru a se realiza fertilizarea prin târlire animalele sunt ținute mai multe nopți pe același teren, în niște locuri îngrădite, numite târle.

Suprafața strungii, târlei, se calculează în raport cu specia sau numărul animalelor.

$$S=N \times s$$

unde: - s este suprafața rezervată unui animal; N- numărul de animale din turma.

Târlirea se execută pe întreg sezonul de pășunat cu o intensitate de maximum 2-3 nopți o oaie/1m² pe pășiști cu covor vegetal valoros, sau 4-6 nopți o oaie /1m² pe pășiști degradate. Târlirea se execută cu toate speciile de animale, revenind ca echivalent 2-3 nopți 1UVM/6m² pe pășiști valoroase sau 4-6 nopți pe pășiști degradate. Depășirea pragului de 6-8 nopți o oaie/1m² sau 1UVM/6m² duce la degradarea accentuată a covorului vegetal prin apariția speciilor de buruieni nitrofile (ștevia, urzica, etc.) cât și la poluarea apelor, solului, peisajului, îmbolnăvirea animalelor și alte neajunsuri.

În nopțile în care se realizează târlirea se acumulează cantități suficiente de elemente nutritive, care să determine sporirea procentului de participare în covorul ierbos a unor specii cu valoare foarte mare cum sunt: *Lolium perenne*, *Trifolium repens*, *Trifolium pratense*.

Menținerea animalelor pe tarla se realizează cu ajutorul unor garduri mobile numite porți de târlire (sau țarcuri, oboare, garduri). Acestea au 3-4m lungime, 1,3m înălțime fiind prevăzute cu 4-5 bare orizontale și șipci oblice pentru asigurarea rezistenței.

Porțile din plasa de sarma cu rame metalice uv)are 21-23 kg au o durabilitate mai mare, sunt ușor de manipulat și de fixat în pământ, costul lor amortizându-se în 2-3 ani. cu asemenea porți, schimbarea târlei (ocolului) se face de un singur om într-un timp relativ scurt.

Efectul târlirii se resimte 2-5 ani. Astfel prin mutarea succesivă a târlei, în sezonul de pășunat decursul unui an), se poate fertiliza o suprafața destul de mare de pășiște.

ATENȚIE

Pe pajiștile care sunt sub angajament APIA utilizarea tradițională a gunoiului de grajd este permisă până în echivalentul a maxim 30 kg azot substanța activă (N s.a.)/hectar a se vedea Caietul de Agromediu/APIA.

13.3. Corectarea reacției solurilor

O mare parte din pajiștile permanente din țara noastră se afla pe soluri acide; iar câteva zeci de mu și de hectare pe soluri cu reacție alcalină (sărături). Înlăturarea acestor neajunsuri se realizează prin aplicarea amendamentelor.

O categorie aparte de pajiști care necesită amendamente sunt cele de pe sărături. În acest caz se pune problema corectării pH-ului de la alcalin spre neutru. Pe solurile bazice cresc un număr redus de plante furajere, cu valoare economică redusă și care nu sunt capabile de a forma o țelina bine încheagată.

Recomandări pentru corectarea alcalinității Ca o prim intervenție pe sărături, care au un indice al pH_{H20} peste 8, este eliminarea excesului temporar de umiditate prin desecare, după care se aplică amendamentele cu reacție acidă cum este gipsul, fosfogipsul, praful de lignit și sulful.

Dozele care se aplică sunt de 3-12 t/ha ghips sau fosfogips și 0,5-6 t/ha sulf.

Efectul amendării durează 10-12 ani.

Epoca de aplicare a amendamentelor este toamna și în „ferestrele” iernii, însoțite de administrarea gunoiului de grajd bine fermentat.

CAPITOLUL XIV

LUCRĂRI DE ÎMBUNĂȚĂȚIRE ANUALĂ ȘI PE TERMEN LUNG AL PAJIȘTILOR

Lucrările de îmbunătățire sunt necesare pentru întreținerea corespunzătoare a pajiștilor ceea ce face ca valoarea economică a unei pajiști să sporească. Din studiile efectuate pe teren asupra pajiștilor din comuna Gavojdia, prin determinarea capacității de pășunat a rezultat o CF sub potențialul de producție, aceasta datorându-se folosirii necorespunzătoare și neaplicării unor lucrări elementare de întreținere.

În consecință prezentăm în cele ce urmează lucrările necesare a fi efectuate pentru ameliorarea și întreținerea pajiștilor analizate.

14.1. Lucrări de îmbunătățire anuală al pajiștilor

A. Combaterea buruienilor

Apariția și înmulțirea buruienilor în vegetația pajiștilor este favorizată de manifestarea în exces sau deficit a unor factori ecologici, precum și de gospodărirea necorespunzătoare a pajiștilor: neexecutarea lucrărilor de curățare, nefolosirea unei încărcături cu animale adecvate producției pajiștii, neschimbarea locurilor de odihnă și adăpost pentru animale, fertilizarea neuniformă cu îngrășăminte organice sau chimice, recoltarea cu întârziere a fânețelor, folosirea la supraînsămânțare a unor semințe infestate cu buruieni, etc.

Practic trebuie considerate buruieni sau cel puțin vegetație nedorită și *Juncaceae-le* și *Cyperaceae-le* din pajiște cât și speciile din alte familii botanice, care în pajiștile analizate de la Gavojdia sunt prezente în procent ridicat.

Speciile de rogozuri și pipiriguri prezente în unele pajiști analizate ajung la dimensiuni foarte mari, iar după moartea plantelor, formează mușuroaie greu de distrus. În general rogozurile în fază tânără au o valoare mai mare, dar atunci, primăvara, excesul de umiditate împiedică ajungerea la ele. Prin maturizare valoarea furajera a rogozurilor scade foarte mult astfel încât după apariția inflorescențelor și când terenul s-a uscat și poate fi pășunat, valoarea furajera a acestor plante este echivalentă cu valoarea furajera a paielor. Rogozurile au un conținut scăzut în calciu ceea ce produce îmbolnăviri ale sistemului osos. Conținutul ridicat în siliciu determină scăderea consumabilității acestora. Acest lucru este amplificat și de faptul că multe specii sunt acoperite cu perișori tari și impregnați cu siliciu, care irită mucoasa bucală și intestinală provocând animalelor grave leziuni.

În compoziția vegetației pajiștilor analizate din localitățile aparținătoare Municipiului Adjud intra pe lângă graminee, leguminoase, *Cyperaceae* și *Juncaceae* și alte plante aparținând

speciilor și familiilor foarte diferite, toate acestea fiind cunoscute sub numele generic de plante din alte familii botanice.

Majoritatea speciilor care fac parte din grupa plantelor din alte familii botanice sunt neconsumate de animale. Folosirea nerațională a pajiștilor, supraîncărcarea acestora, intrarea prea devreme cu animalele la pășunat sau scoaterea prea târziu a animalelor de pe pășune, lipsa unor lucrări elementare de îngrijire, a făcut ca plantele din alte familii botanice să devină dominante, rezultând de fapt o pajiște degradată și neproductivă.

Recomandări

Pentru îmbunătățirea pajiștilor din municipiul Adjud recomandăm combaterea speciilor neconsumate de animale din pășuni, prin cosiri repetate și eliberarea terenului de resturile vegetale. Aceasta operațiune este obligatorie după fiecare ciclu de pășunat și cu precădere înainte ca speciile nedorite să fructifice, evitând astfel proliferarea lor. Obligatoriu primăvara înainte de intrarea cu animalele pe pășune se fac cosiri de curățire a pajiștii.

B. Distrugerea mușuroaielor și nivelarea

Mușuroaiile se formează ca urmare a neîngrijirii pajiștilor.

Mușuroaiile prezente pe pajiștile analizate sunt de origine vegetală, fiind cauzate de acumularea materiei organice de la plantele neconsumate (rogozuri și pipiriguri) sau de cioatele care putrezesc treptat, dar și de origine animală în special provocate de cârtite. Animalele calca printre tufe, datorită excesului de umiditate existent aici, bătătoresc solul, îl disloca în jurul tufelor și formează astfel mușuroaiile care pot ajunge la 50-150 cm în diametru și 30-80 cm în înălțime. Aceasta determină o înțelenire puternică și formarea unui strat compact ce poate fi foarte greu distrus.

Recomandări

Pentru combaterea mușuroaielor (de orice tip) recomandăm măsuri preventive care trebuie aplicate anual, spre sfârșitul perioadei de vegetație sau primăvara devreme, folosindu-se grapele obișnuite sau târșitorile. Există și mașini speciale de distrugere și împrăștiere a mușuroaielor lăsând în urma un sol mărunțit și nivelat. Unde mușuroaiile ocupa o suprafață prea mare, dacă este posibilă deștelenirea, e bine să se facă aceasta, iar acolo unde nu se poate se face o nivelare cu lama greder. După distrugerea mușuroaielor este obligatorie aplicarea de îngrășăminte și supraînsămânțarea cu un amestec de specii perene cu valoare furajera ridicată.

ATENȚIE:

Nu se vor efectua lucrări mecanizate pe pajiștile sub angajament APIA.

C. Curățirea pajiștilor, îndepărtarea pietrelor, cioatelor

Pe o serie de pajiști, există pietre la suprafață. De asemenea există cioate putrezite, resturi de vegetație aduse de ape cât și materiale rezultate în urma activității omului (aceasta în special pe pajiștile de lângă așezările umane).

Este de notorietate situația izlazurilor comunale în foarte multe regiuni ale țării ajungând mai degrabă gropi de gunoi decât teren agricol, aici aruncându-se tot ce nu mai este necesar în gospodărie. Pentru stoparea unor astfel de activități se impune o legislație foarte severă.

Recomandări

Curățirea pajiștilor de pietre, cioate; tăierea și scoaterea buturugilor, copacilor uscați, resturi menajere (peturi, pungi, conserve). Curățirea singura nu este eficientă. Orice măsură de îmbunătățire a pajiștii trebuie să înceapă cu curățirea, dar ea trebuie să fie urmată de alte măsuri cum sunt: nivelarea, supraînsămânțarea, fertilizarea, toate urmate de obligativitatea folosirii pajiștilor prin pășunat rațional.

14.1.1. Lucrări ce se execută în timpul pășunatului

După trecerea animalelor rămân o serie de dejecții solide care trebuie considerate, în primul rând, ca sursa de elemente nutritive pentru vegetație. Importanța acestora este mare pe pajiștile unde nu se aplică fertilizarea sau pe acele situate în zone cu regim pluviometric bogat, care face ca o serie de elemente nutritive să fie spălate.

Dacă pe pajiște sunt vaci de lapte de exemplu, atunci în medie o dejecție solidă de vacă acoperă în întregime o suprafață de 0,09 mp, dar acțiunea ei asupra vegetației se întinde pe o suprafață chiar de 10 ori mai mare. Aceasta cauzează neajunsuri mari, întrucât favorizează

dezvoltarea speciilor nitrofile, lipsite de valoare economica, creând astfel mari și neuniformități în compoziția floristică. Dacă dejecțiile nu se împrăștie, după 10 zile, dispar toate leguminoasele și 75 % din graminee.

Un alt neajuns este și faptul ca dejecțiile sunt focare de infecții. De aceea impunem ca pe pajiștile folosite de către animale din localitățile Municipiului Adjud, după fiecare ciclu de pășunat dejecțiile solide să fie împrăștiate, trecându-se peste pajiști cu târșitoarea. Astfel ele vor contribui la îmbunătățirea pajiștii.

După ce animalele au fost scoase de pe pășune rămân o serie de plante neconsumate. Aceste plante sunt cele pe care animalele le ocolesc. Rămânând pe pajiște ele pot forma semințe și ca atare proliferază. De aceea ele trebuiesc îndepărtate prin cosire. Operația este obligatorie, ca și precedenta, după fiecare ciclu de pășunat.

Recomandări

În timpul pășunatului trebuie să se execute o serie de lucrări care să duca la îmbunătățirea compoziției floristice, la refacerea cât mai rapidă a plantelor, la sporirea producției de masă verde pe unitatea de suprafață, la asigurarea zooigienii:

- cosirea resturilor nepășunate după ce animalele au părăsit tarla, ceea ce împiedică fructificarea și deci înmulțirea plantelor slabe din punct de vedere furajer, neconsumate de animale;
- împrăștierea dejecțiilor animaliere, care prezintă cel puțin trei avantaje legate de faptul ca: se împiedică astfel crearea condițiilor de dezvoltare a buruienilor nitrofile nevaloroase, care s-ar putea dezvolta în jurul acestora; se realizează o anumită fertilizare a pajiștilor; se înlătură focarele de infecție cu viermi paraziți. Aceasta operație se realizează cu grapele sau târșitoarele.
- fertilizarea fracționată cu azot;
- irigarea acolo unde este posibil.

Toate aceste măsuri, aplicate în complex, au ca efect creșterea valorii economice a pășunii respective.

14.1.2. Supraînsămânțarea

Pentru completarea golurilor și proliferarea plantelor valoroase, recomandăm supraînsămânțarea cu specii valoroase corespunzătoare condițiilor ecologice specifice. Supraînsămânțarea trebuie executată în urma unei mobilizări superficiale a solului, recomandabil primăvara.

ATENȚIE

Nu vor fi realizate însămânțări de suprafață sau supraînsămânțări pe pajiștile aflate sub angajament APIA. Se pot face doar în cazul terenurilor degradate și doar cu specii din flora locală.

MENTIUNI

Menționăm faptul că, în cazul în care se dorește supraînsămânțarea amestecul se va face cu speciile recomandate în prezentul amenajament.

14.2. Lucrări de îmbunătățire al pajiștilor pe termen lung

14.2.1. Lucrări de înlăturare a excesului de umiditate

Excesul de umiditate creează condiții nefavorabile dezvoltării plantelor valoroase înrăutățind regimul de aer din sol, determinând fenomenele de reducere și nu de oxidare și ca atare apar compuși toxici pentru plante cum ar fi: amoniac, hidrogen sulfurat, metan cât și o serie de compuși ai fierului și sulfului. Lipsa aerului stânjenește procesele de descompunere aeroba a materiei organice, stânjenește nitrificarea cât și fixarea azotului atmosferic de către microorganisme, cum, de asemenea, determină formarea unor compuși greu solubili în care sunt încorporate o serie de microelemente ca borul, molibdenul etc.

Excesul de umiditate face ca aceste soluri să fie mai reci, cu aproximativ 5 °C, lucru deosebit de important mai ales primăvara când datorită acestui lucru se întârzie pornirea în vegetație.

De asemenea, din punct de vedere al zooigienii, solurile umede sunt necorespunzătoare întrucât sunt favorabile înmulțirii paraziților, care duc la evidente scăderi de producție animalieră.

În cazul pajiștilor de la Adjud cauza excesului de umiditate o reprezintă apa freatică la mica adâncime și colmatarea canalelor de desecare.

Eliminarea excesului de umiditate pe pajiștea de la ADJUD se poate realiza prin următoarele metode:

- desecarea prin canale deschise — consta în săparea unui sistem de canale cu panta continua de 5 % de 50-150 cm adâncime cu secțiuni trapezoidală. Acestea sunt canalele de desecare propriu-zise sau de absorbție. Ele se fac la distanțe de 150-300 m, iar funcție de gradul de umiditate, configurația și tipul terenului, iar lungimea lor este de 400- 1000 m. Aceste canale sunt legate între ele prin canale colectoare, perpendiculare pe curbele de nivel care au dimensiuni mai mari decât canalele de absorbție. Canalele colectoare se vărsa în canalul principal care duce până la cel mai apropiat recipient. Aceste canale trebuie de așa maniera făcute încât să se evite declanșarea eroziunii.

Pământul care rezulta din săparea canalelor se împrășteie uniform pe pajiște sau, dacă pajiștea are depresiuni, atunci acestea se umplu cu pământul din canale.

Pereții canalelor se consolidează cu brazde de țelina sau în anumite locuri cu barne și scânduri. Pentru a preveni o desecare prea puternică de-a lungul canalului principal se construiesc stăvilare cu ajutorul cărora se reglează nivelul apei din sol. Desecarea cu ajutorul canalelor de suprafață este ușoară ca și execuție întreținere și foarte eficientă, eliminând o cantitate mare de apă în timp scurt. În plus aceste canale pot servi ca delimitatoare ale tarlalelor. Peste canalele de desecare este necesară construirea podețelor pentru trecerea animalelor.

- **desecarea prin drenuri** — consta în instalarea drenurilor la 1-1,5 m adâncime, distanțate între ele la 10-50 m funcție de natura solului și de cantitatea de umiditate în exces. În cazul în care drenurile sunt din argilă sau din plătă, beton sau lemne, durata de funcționare este foarte mare. Dacă se fac drenuri cârtita, după 3-4 ani drenurile trebuiesc refăcute. În general desecarea prin drenuri prezintă câteva avantaje deosebite. În primul rând ele funcționează tot anul ceea ce face ca pășunatul să se poată începe primăvara mai devreme, măbind astfel perioada de pășunat. De asemenea se îmbunătățește regimul de aerație și cel termic.
- **desecarea pe cale biologică** — desecarea se face cu ajutorul plantării unor arbori mari consumatori de apă ca *Salix*, *Populus* care se plantează de așa maniera încât să delimiteze tarlalele de pășunat, putând fi folosite în perioada de arșiță ca și umbrare.

CAPITOLUL XV LUCRĂRI TEHNICE ȘI INSTALAȚII

Pe pajiști unele împrejurări sunt deosebit de necesare pentru o mai bună exploatare a covorului ierbos. Aceste împrejurări, sub forma de garduri, servesc la delimitarea de tarlale, la separarea unor fânețe de pășuni, la împrejurirea stanelor, taberelor de vară, a locuințelor, plantațiilor, terenurilor degradate, a prăpastiilor, a terenurilor mlăștinoase etc.

Intr-o economie prosperă, nu se poate renunța la asemenea amenajări. Împrejurările se execută, în general, din materiale locale (lemn, piatră), sau pot fi garduri din sarma și stâlpi din beton.

În momentul în care se va trece la realizarea împrejurărilor, acestea se vor face pe baza unui plan ce va ține cont de reglementările în vigoare; ORDIN 544 21/06/2013, art. 14, alin (1) și (2) ce prevede următoarele:

- (1) Amplasarea gardurilor în vederea împărțirii pe tarlale a pajiștilor se va face conform schiței-harta care cuprinde:
- a) suprafețele care se vor supraînsămânța;
 - b) tarlalele situate pe pajiști permanente (pentru menținerea compoziției floristice printr-un pășunat rațional);
 - c) suprafețele cu pajiști anuale/temporare;
 - d) suprafețele utilizate ca fânețe;
 - e) terenurile fragile care sunt susceptibile la eroziune;
 - f) cursurile de apă, șanțurile, în care se pot infiltra nutrienți;

g) alte caracteristici naturale de peisaj.

(2) Gardurile temporare reprezintă un sistem eficient pentru pășunatul rațional al tuturor ierburilor, modalitate rapidă de a regla suprafața de pajiște la cerințele reale ale animalelor, de a păstra densitatea optimă a animalelor și pentru gestionarea corectă a cantității de masă verde consumată de către animale.

PASTORUL ELECTRIC

Gardul electric constituie un mijloc foarte eficient pentru organizarea pășunatului pe tarlale, pentru delimitarea parcelelor sau pentru protejarea împotriva animalelor sălbatice.

Acest echipament funcționează pe principiul producerii unor șocuri de tensiune înaltă, dar de intensitate joasă și de foarte scurtă durată, asupra animalului care atinge conductorul gardului, prin închiderea unui circuit electric între conductor și pământ prin corpul animalului.

Gardurile electrice moderne folosesc pentru alimentare baterii de acumulare care sunt menținute în stare de încărcare cu instalații cu panouri fotovoltaice. Generatoarele de impulsuri sunt construcții electronice compacte care au rolul de a transforma curentul preluat de la sursa de alimentare în curent cu impulsuri de tensiune ridicate, la intensitate scăzută și de foarte scurtă durată.

Parametrii pe care trebuie să-și realizeze un generator de impulsuri la nivelul lungimii totale a conductorului sunt: tensiunea minimă a impulsului de 2000 V, tensiunea impulsului pentru oi poate ajunge până la 4.000 V; energia impulsului cuprinsă între 1 și 5 J; perioada dintre două impulsuri cuprinsă între 1 și 1,5 secunde; durata impulsului de maxim 25 milisecunde.

Drept conductori pentru garduri electrice se folosesc: conductori din sarma zincată cu diametru cuprins între 1,5 și 2,5 mm; conductori rotunzi acoperiți la exterior cu împletitura din lițe de cupru cu diametrul exterior cuprins între 2,5 și 12,5 mm; conductori sub forma de panglică cu [Mimi cuprinse între 6 și 40 mm. Lungimea conductorului pe care poate să-l alimenteze un generator de impulsuri poate atinge chiar 30 km și depinde de rezistența specifică a conductorului și de puterea generatorului de impulsuri folosit.

Ca stâlpi pentru gardul electric se pot folosi: stâlpii din lemn; stâlpii metalici; stâlpii din fibre de sticlă sau mase plastice dure etc. Conductorii se fixează pe stâlpi folosind izolatori. La instalarea pe teren a gardului trebuie respectate indicațiile din notița tehnică. (<http://pajiști-grassland.ro/proiecte/lucrări/ghid1.pdf>).

Pe lângă avantajele legate de sporirea gradului de valorificare a ierbii prin pășunatul porționat cu "pastorul" electric se reduce numărul pasturilor care pot efectua alte lucrări necesare pe pajiști în perioada de pășunat.

CAPITOLUL XVI CALENDARUL LUCRĂRILOR PE PAJIȘTE, ÎN ACORD CU LEGISLAȚIA ÎN VIGOARE

IANUARIE

- ✓ Nu vor fi realizate însămânțări de suprafață sau supraînsămânțări. Se pot face doar în cazul terenurilor degradate și doar cu specii din flora locală

FEBRUARIE

- ✓ Acțiuni pe teren
- ✓ Continuarea curățirii pajiștilor, respectiv defrișării vegetației lemnoase în "ferestrele" iernii, dacă vremea o permite. Vegetația nedorită trebuie adunată de pe pajiște;
- ✓ Transportul gunoiului de grajd și aplicarea lui. Utilizarea tradițională a gunoiului de grajd este permisă până în echivalentul a maxim 30 kg azot substanța activă
- ✓ Aplicarea amendamentelor pe sărături;
- ✓ Aplicarea îngrășămintelor chimice complexe din formele - pe pajiștile permanente, îndeosebi unde dorim să începem pășunatul mai devreme. Pe pajiștile care sunt sub angajament APIA, utilizarea pesticidelor și a fertilizanților chimici este interzisă;

- ✓ Desfundarea canalelor de desecare, acolo unde este cazul, dacă solul nu este acoperit; interzicerea pășunatului, îndeosebi cu oile și caprele, pentru a preveni degradarea solului și răirea prematură a covorului ierbos.

MARTIE

- ✓ Acțiuni pe teren
- ✓ Se continuă defrișarea vegetației lemnoase;
- ✓ Împrăștierea mușuroaielor și nivelarea terenului;
- ✓ Se continuă, unde este cazul, transportul și aplicarea gunoiului de grajd și al amendamentelor;
- ✓ Eliminarea excesului de umiditate temporară prin canale de desecare și al excesului permanent prin drenaje;
- ✓ Începe plantarea arborilor pentru eliminarea umidității (unde este cazul - plopi, salcie), umbra la animale sau delimitare tarlale (unde este cazul);
- ✓ Continuă aplicarea îngrășămintelor chimice după topirea zăpezii (unde este cazul);
- ✓ Se construiesc sau se refac drumurile de acces, pe pășune;
- ✓ Se verifică sursa de apă, în vederea asigurării apei pentru adăpat pentru animale, din râuri sau fântâni. Se vor realiza: captări, amenajări specifice, puțuri, jgheaburi etc.
- ✓ Se vor realiza (acolo unde este cazul) construcții ușoare pentru adăpostirea animalelor (tabere de vara). În cazul în care ele există se va trece la dezinfectarea și repararea acestora. Adăposturile vor fi dimensionate după numărul animalelor iar acolo unde este cazul vor fi prevăzute cu instalații de colectare și distribuție a dejecțiilor și alte utilități.
- ✓ Se vor repara și dezinfecta stanele, saivanele, etc.

APRILIE

- ✓ Acțiuni ID
- ✓ Încheierea acțiunilor de împrăștiere a mușuroaielor, defrișării vegetației lemnoase dăunătoare și nivelarea terenului;
- ✓ Încheierea fertilizării cu gunoi de grajd și aplicarea amendamentelor (dacă este cazul);
- ✓ Continuarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare (eliminarea excesului de umiditate);
- ✓ Continuarea aplicării îngrășămintelor chimice (dacă este cazul);
- ✓ Lucrări de supraînsămânțare a pajiștilor cu covor ierbos degradat (acolo unde este cazul);
- ✓ Eliminarea crengilor uscate la arborii izolați de pe pășuni;
- ✓ Finalizarea lucrărilor de plantare arbori pentru umbra, împrejmuiri sau desecări biologice (acolo unde este cazul);
- ✓ Reparații la alimentările cu apă (puțuri, jgheaburi etc.) podețe, drumuri, garduri de împrejmuire, adăposturi pentru animale, Stâni și alte dotări pentru sezonul de pășunat;
- ✓ Începerea sezonului de pășunat pe pășuni după data de 20 aprilie și respectarea pășunatului pe specii și categorii de animale.
- ✓ Pășunatul începe când solul e bine zvântat. Pășunile inundate nu trebuie pășunate mai devreme de 2 săptămâni de la retragerea apelor
- ✓ Este interzis aratul și discuitul pajiștilor sub angajament APIA
- ✓ Respectarea încărcăturii optime de animale la hectar.

MAI

- ✓ Utilizatorii de pajiști au obligația să respecte încărcătura minimă de animale pe hectar (0,3 UVM). Pășunatul se efectuează cu maxim 1,0 UVM (Unitate Vita Mare) - maxim o bovină la hectar— a se vedea tabele de conversie din Ghidul pentru Fermieri de la APIA.
- ✓ Trebuie să se asigure o densitate optimă pe întreaga suprafață (OP x suprafața pajiștii), pentru prevenirea pășunatului excesiv, care conduce la reducerea ratei de refacere a pășunii, scăderea producției de iarbă și a cantității de iarbă consumată de animale în ciclurile următoare de pășunat.
- ✓ Planificarea succesiunii de pășunat a tarlalelor (pășunatul continuu) cu respectarea următoarelor criterii:

- a. conducerea turmelor pe un anumit traseu, care din când în când este modificat. Astfel animalele nu stau în același loc, ci pășunează pe locuri diferite și în aceeași zi și în zile diferite;
 - b. pășunatul în front. În acest caz animalele sunt dirijate în deplasarea lor pe pășune de către un cioban ce le permite înaintarea numai pe măsura consumării plantelor;
 - c. pășunatul continuu (liber) intensiv simplificat unde parcelarea este redusă în mod substanțial la 1-2 parcele, delimitate prin bariere naturale (canal, albia unui râu, garduri de arbuști), drumuri, semne convenționale sau prin garduri, cu efect direct asupra diminuării cheltuielilor ocazionale de parcelare și alimentare cu apă.
- ✓ 4: Se respectă pășunatul cu speciile de animale (oi, vaci, cal) stabilite anterior, pentru a preveni reducerea potențialului productiv al pajiștii și afectarea calității acesteia.

IUNIE

- ✓ Acțiuni pe teren
- ✓ În zona de câmpie și dealuri joase începe campania de combatere a principalelor buruieni din pajiștile, respectiv plantele neconsumate de animale.
- ✓ Începe recoltarea fânețelor și conservarea furajelor sub formă de siloz, semisiloz și fân, în funcție de regimul pluviometric și dotarea fermelor.
- ✓ Nu se vor efectua lucrări mecanizate pe pajiștile sub angajament APIA
- ✓ Cositul trebuie efectuat "Până la 1 IULIE, realizat în etape. o bandă necosită de 3 metri va fi lăsată pe marginile fiecărei parcele. Această bandă poate fi cosită după 1 septembrie pentru sfrâncioc cu fruntea neagra și omuleț de seară).
- ✓ Cositul poate începe doar după data de 1 iulie
- ✓ Masa vegetala cosită trebuie adunată de pe suprafața fâneței nu mai târziu de două săptămâni de la efectuarea cositului și Prima coasă permisă după 31 IULIE, pentru Cristelul de câmp).
- ✓ Cositul se va realiza dinspre interiorul parcelei spre exteriorul acesteia. O bandă necosită sau nepășunată de 3 metri va fi lăsată pe marginile fiecărei parcele. Această bandă poate fi cosită / pășunată după 1 SEPTEMBRIE;
- ✓ Folosirea mixtă - pășunatul permis după prima coasă (Ca bun gospodar).
- ✓ Iarba cosita se adună în maxim 2 săptămâni de la cosire
- ✓ Cositul resturilor neconsumate și împrăștierea dejecțiilor solide, după fiecare ciclu de pășunat;
- ✓ Aplicarea fazială a azotului pentru pajiștile care nu sunt sub angajament APIA
- ✓ • Agricultorii care utilizează pajiști permanente nu trebuie să ardă vegetația, inclusiv iarba rămasă după cositul pajiști (GAEC 8), obiectivul acestei condiții fiind menținerea unui nivel minim de întreținere a solului prin protejarea pajiștilor permanente.
- ✓ • Menținerea pajiștilor permanente, prin asigurarea unui nivel minim de pășunat sau cosirea lor cel puțin o dată pe an (GAEC 7);
- ✓ Nu este permisă tăierea arborilor solitari sau a grupurilor de arbori de pe terenurile agricole (GAEC 9);
- ✓ • Niciun tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate. (Ordin Comun 1182/1270/2005, cerințe pentru zonele vulnerabile la nitrați);
- ✓ Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații:
 1. Fertilizator solid — nu mai aproape de 6 m de apă.
 2. Fertilizator lichid — nu mai aproape de 30 m de apă.
 3. În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.

OCTOMBRIE

- ✓ La sfârșitul lunii animalele se pregătesc să iasă de pe pășune;

NOIEMBRIE

- ✓ Este interzis a se intra cu animalele în pajiște, plantele din covorul vegetal au nevoie de o perioadă de repaus.

DECEMBRIE

- ✓ Este interzis a se intra cu animalele în pajiște, plantele din covorul vegetal au nevoie de o perioadă de repaus.

CAPITOLUL XVII

REGULAMENTUL DE UTILIZARE ȘI GESTIONARE AL PAJIȘTILOR

Regulamentul de utilizare și gestionare al pajiștilor, este inclus în „amenajamentul pastoral”, iar „autoritatea contractantă are obligația de a include în cadrul documentației de concesiune sau închiriere a pajiștilor amenajamentele pastorale și condiții speciale de îndeplinire a contractului, cu respectarea prevederilor legale în vigoare” (art.6 alin.(2) din HG nr. 1064 11/12/2013).

Raportul de monitorizare al pajiștilor — „Ancheta pastorală trebuie să fie clară, concisă și să folosească un limbaj accesibil. În elaborarea rapoartelor de monitorizare se va ține cont de faptul că acestea vor reprezenta argumentele științifice pe baza cărora, factorii de decizie, vor lua deciziile adecvate privind măsurile de management necesare pentru gestionarea pajiștilor - „Calendarul lucrărilor pe pajiște, în acord cu legislația în vigoare”.

Regulamentul de utilizare și gestionare al pajiștilor trebuie să conțină un minim de documente:

- Ancheta pastorală efectuată;
- Calendarul lucrărilor pe pajiște, în acord cu legislația în vigoare.

1 *Apreciere Valoare pastorală VP. ADJUD Mijlocie - bună*

VI. Existența unor construcții și amenajări pastorale pe teritoriul pășunii:

- Apa pentru adăparea animalelor...da...
- Apa ce se folosește la stână.....

Propuneri de lucrări anuale:

- a se respecta calendarul lucrărilor pe pajiște, din amenajament în acord cu legislația în vigoare.

Propuneri de lucrări pe termen lung:

- Desecări prin canale închise;
- Forări de fântâni pentru adăpatul animalelor dar și pentru deservirea stânelor, taberelor de vară, etc.
- Construirea de adăpători specializate;
- Garduri electrice pentru asigurarea pășunatului rațional, pe tarlale cu pastor electric (panouri fotovoltaice pentru alimentare cu curent electric);
- Plantarea unor perdele de pomi, copaci, arbuști pentru protecție împotriva vânturilor și a zăpezii, umbrare pentru animale, desecări, etc.
- Efectuarea unor construcții pastorale: stâne, saivane, șoproane, spații de locuit pentru îngrijitori, magazii, fânare, etc.

Mențiuni:

Semnalăm faptul că prin lucrări de ameliorare se poate mari și producția pajiștilor cu 20-30%. În această situație încărcătura de animale pe ha (CP capacitatea de pășunat) poate ajunge sau chiar depăși 1UVM/ha. Pentru supraînsămânțarea pajiștilor (pășune) recomandăm un amestec compus din: 70% graminee (*Lolium perenne*, *Dactylis glomerata*, *Festuca pratensis*, *Poa pratensis*) și 30% leguminoase (*Trifolium repens*, *Lotus comiculatus*, *Trifolium pratense*).

Apreciere Valoare pastorală VP.ADJUDU VECHI Mijlocie - bună

VI. Existența unor construcții și amenajări pastorale pe teritoriul pășunii:

- Apa pentru adăparea animalelor...da...
- Apa ce se folosește la stână

Propuneri de lucrări anuale:

- a se respecta calendarul lucrărilor pe pajiște, din amenajament în acord cu legislația în vigoare.

Propuneri de lucrări pe termen lung:

- Desecări prin canale închise;
- Forări de fântâni pentru adăpatul animalelor dar și pentru deservirea stânelor, taberelor de vară, etc.
- Construirea de adăpători specializate;
- Garduri electrice pentru asigurarea pășunatului rațional, pe tarlale cu pastor electric (panouri fotovoltaice pentru alimentare cu curent electric);
- Plantarea unor perdele de pomi, copaci, arbuști pentru protecție împotriva vânturilor și a zăpezii, umbrare pentru animale, desecări, etc.
- Efectuarea unor construcții pastorale: stâne, saivane, șoproane, spații de locuit pentru îngrijitori, magazii, fânare, etc.

Mențiuni:

Semnalăm faptul că prin lucrări de ameliorare se poate mări producția pajiștilor cu 20-30%. În această situație încărcătura de animale pe ha (CP capacitatea de pășunat) poate ajunge sau chiar depăși 1UVM/ha.

Pentru supraînsămânțarea pajiștilor (pășune) recomandăm un amestec compus din: 70% graminee (*Lolium perenne*, *Dactylis glomerata*, *Festuca pratensis*, *Poa pratensis*) și 30% leguminoase (*Trifolium repens*, *Lotus comiculatus*, *Trifolium pratense*).

Aprecieri Valoare pastorală VP.ȘIȘCANI Mijlocie - bună"**VI. Existența unor construcții și amenajări pastorale pe teritoriul pășunii:**

- Apa pentru adăparea animalelor...da..
- Apa ce se folosește la stână

Propuneri de lucrări anuale:

- a se respecta calendarul lucrărilor pe pajiște, din amenajament în acord cu legislația în vigoare.

Propuneri de lucrări pe termen lung:

- Desecări prin canale închise;
- Forări de fântâni pentru adăpatul animalelor dar și pentru deservirea stanelor, taberelor de yard, etc.
- Construirea de adăpători specializate;
- Garduri electrice pentru asigurarea pășunatului rațional, pe tarlale cu 122 pastor electric (panouri fotovoltaice pentru alimentare cu curent electric);
- Plantarea unor perdele de pomi, copaci, arbuști pentru protecție împotriva vânturilor și a zăpezii, umbrare pentru animale, desecări, etc.
- Efectuarea unor construcții pastorale: stâne, saivane, șoproane, spații de locuit pentru îngrijitori, magazii, fânare, etc.

Mențiuni:

Semnalăm faptul că prin lucrări de ameliorare se poate mari producția pajiștilor cu 20-30%. În această situație încărcătura de animale pe ha (Cp capacitatea de pășunat) poate ajunge sau chiar depăși 1UVM/ha.

Pentru supraînsămânțarea pajiștilor (pășune) recomandăm un amestec compus din: 70% graminee (*Lolium perenne*, *Dactylis glomerata*, *Festuca pratensis*, *Poa pratensis*) și 30% leguminoase (*Trifolium repens*, *Lotus comiculatus*, *Trifolium pratense*).

Aprecieri Valoare pastorală VP BOȘCANI. Mijlocie - bună**Aprecieri Valoare pastorală VP. Mijlocie - bună****VI. Existența unor construcții și amenajări pastorale pe teritoriul pășunii:**

- Apa pentru adăparea animalelor...da..
- Apa ce se folosește la stână.....

Propuneri de lucrări anuale:

- a se respecta calendarul lucrărilor pe pajiște, din amenajament în acord cu legislația în vigoare.

Propuneri de lucrări pe termen lung:

- Desecări prin canale închise;
- Forări de fântâni pentru adăpatul animalelor dar și pentru deservirea stânelor, taberelor de vară etc.
- Construirea de adăpători specializate;
- Garduri electrice pentru asigurarea pășunatului rațional, pe tarlale cu pastor electric (panouri fotovoltaice pentru alimentare cu curent electric);
- Plantarea unor perdele de pomi, copaci, arbuști pentru protecție împotriva vânturilor și a zăpezii, umbrare pentru animale, desecări, etc.
- Efectuarea unor construcții pastorale: stâne, saivane, șoproane, spații de locuit pentru îngrijitori, magazii, fânare, etc.

Mențiuni:

Semnalăm faptul că prin lucrări de ameliorare se poate mări producția pajiștilor cu 20-30%. În această situație încărcătura de animale pe ha (CP capacitatea pentru supraînsămânțarea pajiștilor (pășune) recomandăm un amestec compus din: 70% graminee (*Lolium perenne*, *Dactylis glomerata*, *Festuca pratensis*, *Poa pratensis*) și 30% leguminoase (*Trifolium repens*, *Lotus comiculatus*, *Trifolium pratense*).

Propuneri de lucrări anuale:

- a se respecta calendarul lucrărilor pe pajiște, din amenajament în acord cu legislația în vigoare.

Propuneri de lucrări pe termen lung:

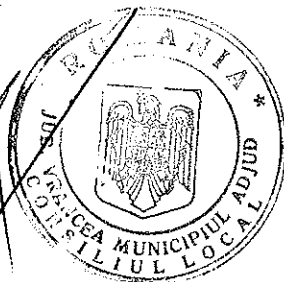
- Desecări prin canale închise;
- Forări de fântâni pentru adăpatul animalelor dar și pentru deservirea stânelor, taberelor de vară etc.
- Construirea de adăpători specializate;
- Garduri electrice pentru asigurarea pășunatului rațional, pe tarlale cu pastor electric (panouri fotovoltaice pentru alimentare cu curent electric);
- Plantarea unor perdele de pomi, copaci, arbuști pentru protecție împotriva vânturilor și a zăpezii, umbrare pentru animale, desecări, etc.
- Efectuarea unor construcții pastorale: stâne, saivane, șoproane, spații de locuit pentru îngrijitori, magazii, fânare, etc.

Mențiuni:

Semnalăm faptul că prin lucrări de ameliorare se poate mări producția pajiștilor cu 20-30%. În această situație încărcătura de animale pe ha (CP capacitatea de pășunat) poate ajunge sau chiar depăși 1UVM/ha.

Pentru supraînsămânțarea pajiștilor (pășune) recomandăm un amestec compus din: 70% graminee (*Lolium perenne*, *Dactylis glomerata*, *Festuca pratensis*, *Poa pratensis*) și 30% leguminoase (*Trifolium repens*, *Lotus comiculatus*, *Trifolium pratense*).

PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ,
Consilier,
Ec. Nica George Claudiu

CONTRASEMNEAZĂ,
Secretar,
Jr. Sibian Andra Genoveva